

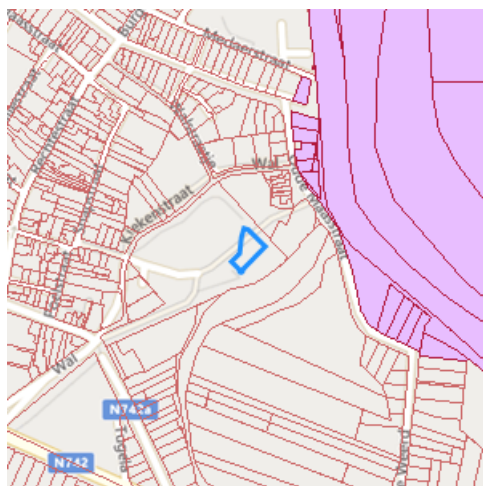
Recht van voorkoop

Gegevens opvraging

Ordernummer:	O2023-0319620	Datum opzoeking:	13/04/2023
Referentienummer:	Steenkuilstraat 70-1	Zoekdata:	73081B0037/00B000
Datum opzoeking themabestand:	13/04/2023	Perceel:	73081B0037/00B000

Resultaat opvraging perceel gelegen in Dilsen-Stokkem afdeling DILSEN-STOKKEM 4 AFD/STOKKEM/, sectie B met perceelnummer 0037/00B000 [73081B0037/00B000]

Indicatieve kaartweergave

Resultaat

- Geen voorkooprecht van toepassing

Legende

- Voorkooprecht van toepassing
- Geen voorkooprecht van toepassing

Welke informatie kan u terugvinden in dit uittreksel?

In dit uittreksel worden alle Vlaamse voorkooprechten vermeld. Conventionele voorkooprechten en eventuele federale voorkooprechten vallen buiten het toepassingsgebied van dit uittreksel en moet u opzoeken via andere kanalen.

Datum informatieve vraag

De datum waarvoor de Vlaamse voorkooprechten opgevraagd worden.

Datum opzoeking themabestand

De datum waarop het geografisch themabestand 'Vlaamse voorkooprechten' werd nagegaan of er al dan niet Vlaamse voorkooprechten van toepassing zijn op de gevraagde percelen. De resultaten m.b.t voorkooprechten zijn bijgevolg enkel geldig voor deze datum. Deze datum kan maximum 2 jaar terug in de tijd gaan i.v.m. de datum opzoeking themabestand.

Kolommen

De kolommen type, overzicht, begunstigen, begindatum bekendmaking en prioriteit worden enkel ingevuld indien er een voorkooprecht van toepassing is en de informatie gekend is.

Bron vastgoedinfo

Deze opvraging kwam tot stand in samenwerking met Informatie Vlaanderen en op basis van het geografisch themabestand 'Vlaamse voorkooprechten', erkend als authentieke geografisch gegevensbron (Decreet van 25 mei 2007 houdende de harmonisering van de procedures van voorkooprechten (B.S. 24/07/2007) en Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van het decreet van 25 mei 2007 houdende de harmonisering van de procedures van voorkooprechten en houdende de erkenning van het geografisch themabestand 'Vlaamse voorkooprechten' als authentieke geografische gegevensbron (B.S. 10/08/2012)).

Document gegenereerd op basis van de gegevens ontvangen van Informatie Vlaanderen via de ORIS webservices.

CIB vlaanderen vzw - Kortrijksesteenweg 1005 - 9000 Gent
0425.043.508 - vastgoedinfo@vastgoedloket.be

Gegevens opvraging

Ordernummer:	O2023-0319662	Datum opzoeking:	13/04/2023
Referentienummer:	Steenkuilstraat 70-1	Zoekdata:	73081B0037/00B000
Perceel:	73081B0037/00B000		

Risicozones overstromingen - kaart 2017

Indicatieve kaartweergave

Resultaat

- Controleer of het perceel (gedeeltelijk) ingekleurd is als risicozone voor overstromingen
- Informatief: het middelpunt van het perceel is niet gelegen in een risicozone voor overstromingen

Legende

- Risicozone overstroming
- Nieuwe risicozone overstroming (kaart 2017)

Welke informatie kan u terugvinden in dit uittreksel?

Risicozones overstromingen

Risicozones zoals bepaald in het Koninklijk besluit van 20 september 2017 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 februari 2007 tot afbakening van de risicozones bedoeld in artikel 68-7 van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst (met betrekking tot de verzekering tegen natuurrampen).

Bron vastgoedinfo

Deze opvraging bevat overheidsinformatie verkregen van de Vlaamse Milieumaatschappij en de Coördinatiecommissie Integraal Waterbeleid, Dokter De Moorstraat 24-26, 9300 Aalst en Informatie Vlaanderen, Havenlaan 88, 1000 Brussel wat betreft het Grootchalig Referentie Bestand Vlaanderen (GRB).

Meer info

www.integraalwaterbeleid.be
www.waterinfo.be/watertoets

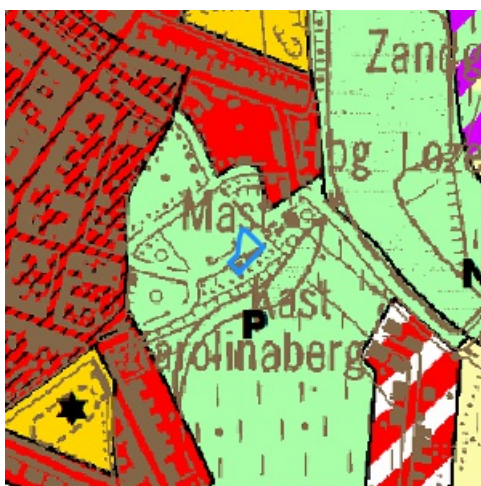
Informatieaanvraag Gewestinfo

Resultaat opvraging perceel gelegen in Dilsen-Stokkem afdeling
DILSEN-STOKKEM 4 AFD/STOKKEM/, sectie B met
perceelnummer 0037/00B000 [73081B0037/00B000]

Gewestplan

Hoofdbestemming (*):	parkgebieden
Datum goedkeuring gewestplan:	15/11/1980
Gewestplan:	origineel gewestplan Limburgs Maasland
Categorie:	Overig groen

Indicatieve kaartweergave

Legende

0100 - Woongebieden	0700 - Groengebieden
0105 - Woonuitbreidingsgebieden	0701 - Natuurgebieden
0200 - Gebieden voor gemeenschapsvoorziening en openbaar nut	0702 - Natuurgebieden met wetenschappelijke waarde of natuurreservaten
0400 - Recreatiegebieden	0800 - Bosgebieden
0401 - Gebieden voor dagrecreatie	0900 - Agrarische gebieden
0402 - Gebieden voor verblijfsrecreatie	0901 - Landschappelijke waardevolle agrarische gebieden
0410 - Gebieden voor toeristische recreatieparken (TRP)	1000 - Industriegebieden
0500 - Parkgebieden	1100 - Ambachtelijke bedrijven en KMO's
0600 - Bufferzones	1700 - Landelijke gebieden

Uitgebreide legende
<https://www.realsmart.be/gewestplan.pdf>

Gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan

Er is geen informatie beschikbaar op het gekozen perceelnummer.

Indicatieve kaartweergave

Legende

- Contouren van grondvlakken
- Contouren van overdrukken (indien geen grondvlak van GewRUP aanwezig, is bestemming op gewestplan ook nog van kracht)
- Contouren van lijnen

Welke informatie kan u terugvinden in dit uittreksel?

Gewestplan

Het gewestplan is een verouderd planningsinstrument dat enkel nog van kracht is op die plekken waar het niet vervangen is door een nieuwer plan. Na 2000 zijn de bestemmingen van het gewestplan op vele plekken gewijzigd door de opmaak van de 'ruimtelijke uitvoeringsplannen' (RUP'S).

Belangrijke Noot

Wilt u weten welke bestemming geldt op een bepaald perceel, dan vraagt u dit best na bij de gemeente. Zij hebben een overzicht van alle geldende plannen (ruimtelijke uitvoeringsplannen van gewest, provincie of gemeente, maar ook bijzonder plannen van aanleg) die het gewestplan intussen mogelijks hebben vervangen.

Gewestelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan

Een ruimtelijk uitvoeringsplan heeft uitvoering aan een ruimtelijk structuurplan. Het heeft een verordende waarde voor alle overheidsbeslissing. Het Vlaams gewest maakt gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen op. Ook provincies en gemeenten maken ruimtelijke uitvoeringsplannen op. Raadpleeg de gemeente of provincie voor een overzicht van de plannen op hun grondgebied.

Meer info

www.ruimtelijkeordening.be

* Indien het perceel ingetekend is met meerdere bestemmingen, kan u de andere bestemmingen via de legende afleiden.

Bron vastgoedinfo

Deze opvraging bevat overheidsinformatie verkregen van Ruimte Vlaanderen, Koning Albert II-Laan 19 bus 11, 1210 Brussel, namens het Vlaams Gewest en Informatie Vlaanderen, Havenlaan 88, 1000 Brussel wat betreft het Grootchalig Referentie Bestand Vlaanderen (GRB).

Document gegenereerd op basis van de gegevens ontvangen van Ruimte Vlaanderen via de ORIS webservices.

CIB vlaanderen vzw - Kortrijksesteenweg 1005 - 9000 Gent
0425.043.508 - vastgoedinfo@vastgoedloket.be

Gegevens opvraging

Ordernummer:	O2023-0319623	Datum opzoeking:	13/04/2023
Referentienummer:	Steenkuilstraat 70-1	Zoekdata:	73081B0037/00B000
Perceel:	73081B0037/00B000		

Resultaat opvraging perceel gelegen in Dilsen-Stokkem afdeling DILSEN-STOKKEM 4 AFD/STOKKEM/, sectie B met perceelnummer 0037/00B000 [73081B0037/00B000]

Informatievraag: beschermd onroerend erfgoed

Indicatieve kaartweergave

Resultaat

- **Kasteelpark: resten van de burcht:** (detail zie bijlage)

Legende

- Cultuurhistorische landschappen
- Archeologische sites
- Stads- en dorpsgezichten
- Monumenten
- Overgangszones

Informatievraag: vastgestelde inventaris onroerend erfgoed

Indicatieve kaartweergave

Resultaat

- **Historische stadskern van Stokkem:** (detail zie bijlage)
- **Kasteel Carolinaberg:** (detail zie bijlage)
- **Maasvallei tussen Maaseik en Maasmechelen:** (detail zie bijlage)

Legende

- Landschapsatlas
- Historische tuinen en parken
- Houtige beplantingen
- Archeologische zones
- Bouwkundig erfgoed - gehelen
- Bouwkundig erfgoed - relictten

Informatievraag: wetenschappelijke inventaris onroerend erfgoed

Indicatieve kaartweergave

Resultaat

- **Historische stadskern van Stokkem:** Archeologisch (detail zie bijlage)
- **Kasteel Carolinaberg:** Bouwkundig (detail zie bijlage)
- **Maasvallei tussen Maaseik en Maasmechelen:** Landschappelijk (detail zie bijlage)

Legende

Historische tuinen en parken	Houtige beplantingen
Archeologische zones	Landschapatlas
Bouwkundig erfgoed - gehelen	Orgels
Bouwkundig erfgoed - relict	

Informatievraag: Unesco werelderfgoed

Indicatieve kaartweergave

Resultaat

- Het onroerend goed is niet opgenomen in de Unesco Werelderfgoedlijst

Legende

Bufferzones
Kernzones

Welke informatie kan u terugvinden in dit uittreksel?

Beschermd onroerend erfgoed

Onroerend erfgoed wordt beschermd omdat het van grote waarde is voor de gemeenschap. Het moet minimaal in de staat blijven waarin het zich bevond op het moment van de bescherming.

Het onroerend erfgoeddecreet voorziet vier mogelijke beschermingsstatuten;

1. een beschermd monument
2. een beschermd cultuurhistorisch landschap
3. een beschermd stads- of dorpsgezicht
4. een beschermde archeologische site

Geïnteriseerd onroerend erfgoed

Het agentschap Onroerend Erfgoed heeft de expliciete opdracht om al het waardevolle onroerend erfgoed in Vlaanderen te inventariseren. Door de jaren heen zijn er meerdere wetenschappelijke inventarissen opgemaakt over bouwkundig, landschappelijk en archeologisch erfgoed. Daarnaast zijn er ook enkele thematische inventarissen gerealiseerd: over historische tuinen en parken, houtige beplantingen met erfgoedwaarde en orgels.

Geïnteriseerd onroerend erfgoed is opgenomen in een wetenschappelijke inventaris. Zo'n opname heeft geen rechtsgevolgen. Het goed wordt enkel beschreven en gedocumenteerd.

Vastgesteld onroerend erfgoed

De vaststelling van een inventaris is één van de instrumenten die de Vlaamse overheid kan inzetten om onroerend erfgoed te behouden. Hiermee bevestigt de bevoegde minister dat alle erfgoeditems op een vastgestelde lijst erfgoedwaarde bezitten en nog altijd bewaard zijn. Bij een vastgesteld item moet de overheid, eigenaar of beheerder rekening houden met bepaalde rechtsgevolgen, die verschillen naargelang de inventaris.

Het onroerenderfgoeddecreet voorziet in de vaststelling van minstens vijf inventarissen:

- De inventaris van het bouwkundig erfgoed
- De landschapsatlas
- De inventaris van de archeologische zones
- De inventaris van houtige beplantingen met erfgoedwaarde
- De inventaris van historische tuinen en parken

Unesco werelderfgoed

De Werelderfgoedconventie van 1972 betracht cultureel en natuurlijk erfgoed dat van unieke en universele waarde is voor de mensheid, te bewaren en te ontsluiten voor toekomstige generaties. Meer dan 190 lidstaten hebben deze Conventie ondertekend. België is sinds 1996 ook partij bij het Werelderfgoedverdrag. Zowel cultureel als natuurlijk erfgoed, als erfgoed dat daarvan een gecombineerde vorm is, kan voor de Werelderfgoedlijst worden voorgedragen. Vlaanderen telt momenteel vijf beschermingen op de Werelderfgoedlijst: een serie van 13 begijnhoven en van 26 belforten, het atelier Plantin-Moretus, de woning Giuette en de volledige Brugse binnenstad.

Informatieverplichting

Iedereen die **een beschermd onroerend erfgoed** verkoopt of verhuurt voor meer dan negen jaar dient in de publiciteit én in de onderhandse en authentieke akte vermelden dat het om een beschermd goed gaat, en wat de precieze rechtsgevolgen daarvan zijn.

Iedereen die **een geïnteriseerd onroerend goed** verkoopt of verhuurt voor meer dan negen jaar, moet dit niet in de publiciteit vermelden, maar wel in de onderhandse en authentieke akte, alsook de precieze rechtsgevolgen die aan de opname verbonden zijn door een verwijzing naar hoofdstuk 4 van het Onroerenderfgoeddecreet op te nemen.

Archeologie

Op percelen die in een voorlopig of definitief beschermde archeologische site gelegen zijn of die in een archeologische zone gelegen zijn die opgenomen is in de vastgestelde inventaris van archeologische zones dient de archeologieregelgeving te worden nageleefd. Zorg dat je het correcte traject volgt bij vergunningsaanvragen.

Wetgeving

Decreet van 12 juli 2013 betreffende het onroerend erfgoed, gewijzigd bij het decreet van 4 april 2014 (Belgisch Staatsblad 17 oktober 2013 en 15 april 2014). Besluit van de Vlaamse Regering betreffende de uitvoering van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013.

Meer info

www.onroerenderfgoed.be

Bron vastgoedinfo

Deze opvraging bevat overheidsinformatie verkregen van het Agentschap Onroerend Erfgoed, Koning Albert-II-Laan 19, bus 5, 1210 Brussel en Informatie Vlaanderen, Havenlaan 88, 1000 Brussel wat betreft het Grootchalig Referentie Bestand Vlaanderen (GRB).

Bijlage

Informatieaanvraag Onroerend erfgoed

(Referentienummer: Steenkuilstraat 70-1)

Resultaat opvraging perceel gelegen in Dilsen-Stokkem afdeling DILSEN-STOKKEM 4 AFD/STOKKEM/, sectie B met perceelnummer 0037/00B000 [73081B0037/00B000]

Beschermd onroerend erfgoed

Beschermd monument: Kasteelpark: resten van de burcht

Beschermd monument

Beknopte karakterisering

Typologies [burchten](#)

Datering [eerste helft 11de eeuw](#)

Beschrijving

De resten van de omstreeks 1036 gebouwde burcht van Stokkem bevinden zich in het park van het in 1878 gebouwde kasteel Carolinaberg en bestaan uit kalksteen- en mergelblokken.

Historiek

Zoals de meeste Maasdorpen ontstond de nederzetting Stokkem waarschijnlijk tijdens de Frankische landname (5de-6de eeuw). Stokkem was een allodiaal goed van de graven van Loon; de heerlijke rechten gingen na 1366 over naar de prins-bisschop van Luik.

Bij de waarschijnlijk reeds bestaande nederzetting bouwden de graven van Loon omstreeks 1036 de burcht Nieuwenborgh, één van hun bolwerken ter consolidatie van hun grondgebied tegen hun bureu, in dit geval de opkomende vorstendommen Gulik en Gelre. De burcht werd gebouwd op een natuurlijke hoogte op de linker Maasoever. Zowel de graaf van Loon als later de prins-bisschop van Luik verbleven tot in de 16de eeuw vaak in de burcht. De burcht van Stokkem zou één van de belangrijkste versterkingen van het graafschap Loon geweest zijn ("*castrum de Stochem, majus fortaliciu totius comitatus Losensis*"). Als grensstad in het graafschap Loon werd Stokkem, vermoedelijk al in de 13de eeuw, omwald. Op de aarden wallen werden later de stadsmuren opgetrokken.

In 1361 stierf Diederik van Heinsberg, de laatste graaf van Loon in de burcht van Stokkem. De strijd om het graafschap Loon werd in 1363 te Stokkem beslecht, toen Godfried van Dalenbroeck na een beleg van vier weken verslagen werd en de burcht in het bezit van de prins-bisschop kwam.

In het conflict tussen de familie de la Marck en prins-bisschop Jean de Horne werd de burcht in 1485 door Robert de la Marck ingenomen om zich te kunnen wreken op Maastricht, waar zijn broer Willem d' Arenberg werd vermoord. In 1486 namen de aanhangers van de la Marck het kasteel opnieuw in.

In 1515 werd de burcht op bevel van prins-bisschop Erard de la Marck vergroot en hersteld. Hij koos het kasteel als zijn verblijfplaats. Gesteund door de Standenvergadering verleenden zijn opvolgers geregeld subsidies voor herstellingswerken aan het versterkt kasteel en voor het onderhoud van het garnizoen. De gravure van Peril (16de eeuw) toont de burcht nog in zijn intacte staat.

In 1675 en 1678 namen de Fransen het kasteel in; zij verlieten het in 1679 na het te hebben ontmanteld. Tijdens de Negenjarige Oorlog viel de stad in 1681 in handen van de Duitsers, die het kasteel versterkten. In 1702 bezetten Franse troepen de burcht; de belegerende Hollandse troepen beschoten de burcht met ongeveer 200 granaten, waardoor hij zo zwaar vernield werd dat hij niet meer heropgebouwd kan worden. De resterende muren werden enkele dagen later opgeblazen. De gravure naar een tekening van Remacle Le Loup (circa 1735) toont de burcht, ruïneus, maar nog goed herkenbaar. Omstreeks het midden van de 18de eeuw bleef enkel nog puin over, met de resten van een vierkante donjon en ondergrondse gebouwen. Het grootste deel van de ruïne werd in 1784 afgebroken en de materialen verkocht. Een deel van het materiaal werd gebruikt voor de huizenbouw in Stokkem. De afbraak schijnt echter al vroeger aan de gang geweest te zijn, aangezien op de kabinetskaart van de Ferraris (1770-1778) de burcht niet meer weergegeven wordt.

In 1878 kocht F. Caïmo, de Tongerse arrondissementscommissaris, de resten van de ruïne en bouwde er het huidige kasteel Carolinaberg, ter nagedachtenis aan zijn overleden vrouw Carolina de la Brassinne, dochter van de burgemeester. Het gebouw werd (vermoedelijk in 1979) gerestaureerd.

Beschrijving

Het in 1878 gebouwde kasteel in eclectische stijl is een vierkant gebouw van twee bouwlagen en twee traveeën, in elke zijde onder mansardedak (kunstleien), met een ronde hoektoren van drie bouwlagen aan de zuidzijde. Het betreft een bakstenen gebouw op een hardstenen plint met een houten kroonlijst op modillons. Op twee van de smeedijzeren sierankers komen de initialen "S. C." voor. In de zuidwestelijke gevel is een gevelsteen met Belgisch wapen en opschrift "L'UNION FAIT LA FORCE" zichtbaar; in de noordwestelijke gevel een gevelsteen met wapenschild van de familie Caïmo (?) en datering 1878. De getoogde, beluikte vensters hebben een mergel- en hardstenen omlijsting met hardstenen sluitsteen, een lekdrempel en bakstenen druiplijst. De deur in de noordwestelijke gevel heeft een bovenlicht met glas-in-lood waarin de initialen "N. D." staan. De hoektoren is in de bovenste geleding voorzien van kantelen, een

natuurstenen rondboogfries en een oculus. Mergelstenen banden zijn op de gevel aangebracht. De smalle rondboogvensters hebben een hardstenen lekdrempel en een booglijst.

Achter het kasteel bevinden zich het koetshuis en de voormalige paardenstal. Het gebouw is opgetrokken in witgeschilderde baksteen en telt drie traveeën en een bouwlaag onder een zadeldak (kunstleien). De middentravee wordt gekenmerkt door een risaliet met driehoekig fronton en lisenen. De getoogde deuren hebben een geprofileerde, bakstenen omlijsting, de getoogde poort met erboven een oculus heeft een hardstenen omlijsting.

Van de oorspronkelijke, laat-19de-eeuwse parkaanleg rest nog een monumentale beuk (*Fagus*) naast het kasteel.

De resten van de burchtruïne, bestaande uit kalksteen- en mergelblokken, bevinden zich in het park, naast de resten van de Beer en de Blauwmuur, die aan de voet van de burcht lagen en de oudste verdedigingswerken langs de Maas vormden. De Maas liep immers eertijds van Meeswijk via het Tugelaplein in de richting van de burcht en dan met een sterke oostelijke bocht rond de stad. Vlakbij het kasteel, ten noordwesten van het park, ligt nog een restant van de aarden wal (eveneens beschermd als monument) die deel uitmaakte van het 13de-eeuws verdedigingssysteem van de stad. Later werden hier de stadsmuren gebouwd; de stadsmuur aan de oude Maasarm werd gesloopt in 1891.

Bibliografie

- Beschermingsdossier DL002283, Stokkem, resten van de burcht (S.n., 2004, digitaal dossier).
- DE HAAN A., GEYSKENS B. & VERDURMEN I. 2011: Aanduidingsdossier ankerplaats 'Maasvallei tussen Maaseik en Maasmechelen', voorlopige aanduiding 03/07/2013. Agentschap Onroerend Erfgoed, Brussel.
- GERITS J. 1989: *Historische steden in Limburg*, Brussel, 223-225.
- Centrale Archeologische Inventaris, ID 50722, Kasteel Karolinaberg.
- <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/71624> (geraadpleegd op 27 januari 2014).

Waarden

De bescherming omvat de resten van de burcht in het kasteelpark.

Waarden

De resten van de burcht in het park van het kasteel zijn beschermd als monument omwille van het algemene belang gevormd door de:

Historische waarde

De burcht was naast die van onder meer Brustem, Kolmont en Montenaken één van de bolwerken van de graven van Loon, gebouwd in de 11de eeuw, met de bedoeling hun pas gevormde grondgebied tegen hun machtige burens, meer bepaald de opkomende vorstendommen van Gulik en Gelre, te beschermen. De burcht speelt een rol in een aantal cruciale gebeurtenissen in de geschiedenis van Loon en Luik. De Loonse successieoorlog (1336-1366) wordt in de burcht van Stokkem beslecht. De burcht speelt een belangrijke rol in de burgeroorlog tussen de familie de La Marck, gesteund door de Franse koning, en de prins-bisschoppen Louis de Bourbon (1456-1482) en Jean de Homes (1483-1505), met aan hun zijde Maximiliaan van Oostenrijk. Hij speelt ook een rol in de oorlog van Lodewijk XIV in 1672-1678, de Negenjarige Oorlog (1688-1697) en de Spaanse successieoorlog (1702-1713). Zowel de graven van Loon als later de prins-bisschoppen van Luik verbleven er dikwijls. Prinsbisschop Erard de la Marck kiest het kasteel als zijn residentie. In de loop der tijden wordt de burcht dan weer verwoest, dan weer heropgebouwd en versterkt, tot de uiteindelijke ondergang in 1702, bij de beschieting door de belegerende Hollandse troepen. De burcht en dus ook de burchtsite zijn onlosmakelijk verbonden met de geschiedenis van het graafschap Loon en het prinsbisdom Luik. Na de afbraak van de burcht in de loop van de 18de eeuw (voor 1771-1777) bouwde de Tongerse arrondissementscommissaris F. Caïmo in 1878, het huidige kasteel Carolinaberg, ter nagedachtenis aan zijn overleden vrouw Carolina de la Brassinne.

Is de aanduiding van

- **Steenkuilstraat 70 (Dilsen-Stokkem)** Het door F. Caïmo in 1878 gebouwde kasteel in eclectische stijl is een vierkant gebouw van twee bouwlagen en twee traveeën in elke zijde onder mansardedak, met een ronde hoektoren van drie bouwlagen aan de zuidzijde.

Meer info

- <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/2117>

Beschermingsbesluiten

- **Resten van de burcht van Stokkem** - <https://id.erfgoed.net/besluiten/4291>
Definitieve beschermingsbesluiten

Vastgestelde inventaris

Vastgestelde archeologische zone: Historische stadskern van Stokkem

Vastgestelde archeologische zone

Beknopte karakterisering

Typologies [steden](#), [stadsomwallingen](#)

Datering [middeleeuwen](#), [nieuwe tijd](#)

Beschrijving

De historische stadskern is een immense en complexe archeologische zone die het resultaat is van een eeuwenlange intense bewoning binnen de stedelijke grenzen, meestal een omwalling. De stadsplattegrond kent een cumulatief karakter en verschillende fasen, met een oude nederzettingkern die soms teruggaat op een vroeg- of pre-middeleeuwse aanwezigheid. Voor de afbakening is in eerste instantie gekeken naar het 19de-eeuwse gereduceerde kadaster omdat dit de eerste nauwkeurige kadasterkaart is die nog een tijdsbeeld geeft van voor de industrialisering.

Is de aanduiding van

- **Stokkem (Dilsen-Stokkem)** Deze zone omvat de historische stadskern van Stokkem.

Meer info

- <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/11921>

Beschermingbesluiten

- [Historische stadskern Stokkem - https://id.erfgoed.net/besluiten/5917](https://id.erfgoed.net/besluiten/5917)
Vaststellingsbesluiten

Vastgesteld bouwkundig erfgoed: Kasteel Carolinaberg

Vastgesteld bouwkundig erfgoed

Beknopte karakterisering

Typologies [burchten](#), [koetshuizen](#), [landhuizen](#),
[paardenstallen](#), [parken](#), [houtige beplantingen](#)

Stijl

Datering [vierde kwart 19de eeuw](#)

Beschrijving

Het door F. Caïmo in 1878 gebouwde kasteel in eclectische stijl is een vierkant gebouw van twee bouwlagen en twee traveeën in elke zijde onder mansardedak, met een ronde hoektoren van drie bouwlagen aan de zuidzijde.

Waarden

Historische waarde

Architecturale waarde

Is de aanduiding van

- **Steenkuilstraat 70 (Dilsen-Stokkem)** Het door F. Caïmo in 1878 gebouwde kasteel in eclectische stijl is een vierkant gebouw van twee bouwlagen en twee traveeën in elke zijde onder mansardedak, met een ronde hoektoren van drie bouwlagen aan de zuidzijde.

Meer info

- <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/18300>

Beschermingsbesluiten

- Besluit tot vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in de provincie Limburg - <https://id.erfgoed.net/besluiten/14564>
Schrappingsbesluiten Vaststellingsbesluiten

Vastgesteld landschapsatlasrelict: Maasvallei tussen Maaseik en Maasmechelen

Vastgesteld landschapsatlasrelict

Beknopte karakterisering

Typologies [hoeven](#), [windmolens](#), [dorpen](#), [gehuchten](#), [rivieren](#),
[meanders](#), [open landschappen](#), [uiterwaarden](#),
[agrarische landschappen](#), [kasteeldomeinen](#)

Beschrijving

De Maasvallei tussen Maaseik en Maasmechelen is vastgesteld in de landschapsatlas.

Waarden

Natuurwetenschappelijke waarde

Rivierlandschappen hebben een dynamisch karakter. In geomorfologisch, bodemkundig en hydrografisch opzicht is de alluviale vlakte van de Maas een zeldzaam gegeven in Vlaanderen omdat een aantal natuurlijke processen (overstroming, erosie, geulvorming, sedimentatie...) er steeds vrij ongestoord konden verlopen. De duidelijk begrensde landschapseenheid is vooral belangrijk voor de kennis van de Maasevolutie tijdens het quartair. Verplaatsingen van de Maas zijn in het landschap herkenbaar onder de vorm van geulen en verlaten meanders, nu nog zichtbaar in het (micro)reliëf. De Maasbedding zelf is omwille van de uiterst lage zomerdebieten in deze sectie één van de weinige toegankelijke en zichtbare nog natuurlijke beddingen van grote rivieren. De stroomdalgraslanden en ruigten herbergen onder invloed van het kalkhoudende Maaswater een specifieke vegetatie. Het permanente grasland bezit nog een uitzonderlijk reliëf van verlaten stroomgeulen. De oude meanders bij Dilsen en Stokkem zijn zogenaamde 'hoefijzermere' of 'oxbow lakes', nog open meanders, de andere afgesneden meanders zijn (vrijwel) geheel verland. De meander bij Dilsen is nog zeer gaaf driedelig opgebouwd: bebouwing op de buitenbocht vanwege hoge ligging; de eigenlijke meander, nu water en moeras; landbouw in de binnenbocht vanwege lagere ligging, maar vruchtbaar. Andere waardevolle typen van oude Maasbeddingen zijn de meandertrein tussen Elen en Maaseik, die het Terras van Mechelen aan de Maas begrenst, de jongste Maasverplaatsing bij Heppeneert, de kronkelwaardgeulen tussen Bichterweert en Maaseik, waarvan bijzonder mooie voorbeelden ten zuiden van Heppeneert, de geulsystemen tussen Meeswijk en Stokkem en de talrijke historisch verlaten geulen in de uiterwaarden tussen Maasmechelen en Vucht. Verschillende kasteelparken, waaronder Vilain XIII, bevatten bijzondere bo(o)m(soort)en en zijn in dendrologisch opzicht belangrijk.

Historische waarde

De historische verplaatsingen van de Maas zijn in het landschap herkenbaar, evenals het daarmee samenhangende dijken- en nederzettingenpatroon. De Maaskade te Maaseik, de ligging van Oud-Dilsen, Stokkem, Meeswijk en Leut en de gehuchten Booien, Heppeneert en Mazenhoven en verspreid voorkomende belangrijke hoeves zijn nauw met de aanwezigheid en de evolutie van de Maas verbonden. Bovendien zijn ook de verschillende kasteeldomeinen Ommerstein, Vilain XIII en Carolinaberg, verschillende kapellen en windmolens De Hoop en Nieuw Leven een verrijking voor het landschap. Het Maaskruis tussen Maasmechelen en Vucht markeert nog steeds de plaats waar de vaargeul en lijnpad van de bevaarbare Maas van oever veranderden. De nederzettingen bezitten veelal een historisch centrum dat vaak aansluiting vindt op de ankerplaats. De percelingsstructuur en ook het bodemgebruik bleven in grote gedeeltes van het gebied historisch stabiel en zijn herkenbaar in de graslanden en vruchtbare akkers, met een rijke verscheidenheid aan cultuurhistorische landschapselementen. Oude kuilen getuigen van de kleinschalige, plaatselijke leem- of grindwinning. Het gebied wordt tenslotte gekenmerkt door een brede waaier aan archeologische sites uit opeenvolgende periodes wat wijst op een continue menselijke aanwezigheid in de onmiddellijke omgeving van de rivier. De veelheid aan vondsten bevestigt de aantrekkingskracht van de Maas en haar eeuwenoude rol als handel- en transportroute.

Esthetische waarde

Het grillige stroompatroon van de Maas met zijn grindbanken, sterk wisselend debiet en de uiterwaarden daarlangs met verlaten meanders en stroomgeulen, vormen een gaaf en herkenbaar rivierlandschap. Het landschap is overwegend open met her en der een houtkant of bomerij. Het kasteelpark Vilain XIII heeft een meer gesloten karakter maar met zichten doorheen verschillende bomengroepjes, alleenstaande bomen en diverse dreven die uitlopen naar de omgeving, onder andere naar de schilderachtige dorpskern van Leut. Het landschap is gevarieerd. Verspreid door de uiterwaarden zijn opvallende landschapselementen zoals de diverse grote hoeves, soms wat hoger gelegen, en kleine gehuchten met landelijk karakter; Heppeneert, Booien en Mazenhoven. Ook de molens Nieuw Leven en De Hoop vormen opvallende elementen. De vaak kleine klei- en grindkuilen vormen een opvallende vorm van reliëf en

vallen soms extra op doordat ze begroeid zijn met struweel. In de zone langs de rivier ontsluiten historische dijken en onverharde wegen het gebied.

Sociaal-culturele waarde

De Maas vormde in het verleden, en nu nog steeds, een belangrijke grens. Het Meeswijk veer is de enige nog resterende permanente veerdienst over de Grensmaas, en geschikt voor gemotoriseerd verkeer. Het kerkje van Heppeneert staat bekend als bedevaartsoord van Onze-Lieve-Vrouw van Rust, dat erg veel bezoekers aantrekt. Aan de gelijknamige kapel te Elen worden elk jaar de kruidwissen gewijd. Aan het Maaskruis werden door de lijndrijvers offers geschonken zodat de oversteek door de Maas veilig zou verlopen. Van het geld werden in Vucht missen gehouden voor de lijndrijvers.

Ruimtelijk-structurerende waarde

De Maas was determinerend voor de opbouw en organisatie van het volledige gebied. Vooral in het verleden heeft de rivier bepaald hoe het landschap zich ontwikkelde. In het huidige landschap is dat terug te zien in de ligging van de bewoning en het landgebruik en in de oude meanders en het (micro)reliëf van de voormalige stroomgeulen. De dorpen en de Rijksweg (N78) in het westen vormen een duidelijke visuele grens. Ook de dijken, die recent verhoogd werden en waarop een weg ligt, zijn sterk structurerend.

Is de aanduiding van

- **Dilsen, Elen, Rotem, Stokkem (Dilsen-Stokkem), Maaseik (Maaseik), Leut, Meeswijk, Vucht (Maasmechelen)** Dit gebied beslaat de uiterwaarden van de Maas tussen Maaseik en Maasmechelen. De meanderende rivier verlegde regelmatig haar loop, waardoor het landschap kenmerkt zich door de aanwezigheid van vele fossiele en verlaten Maasmeanders. Historische dijken zijn nog aanwezig, de dijken zijn pas eind 20ste eeuw aaneengesloten gemaakt om overstromingen te voorkomen. In de tot een kilometer brede uiterwaarden tussen de dijk en de Maas zelf, kan de rivier nog regelmatig overstromen. Een unieke situatie voor Vlaanderen. Het landgebruik in de alluviale vlakte is agrarisch, enkele grote hoeven komen hier voor. Verder zijn er de gehuchten en dorpen, veelal ontstaan aan de toenmalige Maas. Nabij Leut strekt het kasteelpark van Villain XIII zich uit in de riviervallei.

Meer info

- <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/10323>

Beschermingsbesluiten

- **Maasvallei tussen Maaseik en Maasmechelen** - <https://id.erfgoed.net/besluiten/5447>
Vaststellingsbesluiten

Historische stadskern van Stokkem

Beknopte karakterisering

Typologies [steden](#), [stadsomwallingen](#)

Datering [middeleeuwen](#), [nieuwe tijd](#)

Beschrijving

Algemene Beschrijving

Stokkem was oorspronkelijk gelegen op de linkeroever van en vlak langs de Maas. De stadsgrachten werden dan ook rechtstreeks door de Maas gevoed. Door herhaaldelijke overstromingen verplaatste de Maas zich echter in oostelijke richting, waardoor de stad zich nu ongeveer 1,5 km van de rivier bevindt. Momenteel is nog een relict van de oude Maasarm bewaard ten oosten van de stad. Deze arm werd pas na het midden van de 19de eeuw geheel afgesloten van de Maas.

Stokkem is volledig gelegen in de alluviale vlakte van de Maas, gekenmerkt door een relatief lage ligging (op ca. 35 meter TAW) en alluviale (lemige) bodems zonder profielontwikkeling (overwegend profieltype Lbp). Het Digitaal Hoogtemodel Vlaanderen toont ten zuiden van de stad nog duidelijk de aanwezigheid van fossiele geulen en een complexe evolutie getekend door activiteit van de Maas.

De historische kern van Stokkem maakt voor een klein gedeelte deel uit van de ankerplaats 'Maasvallei van Stokkem tot Heppeneert'. Op het gewestplan staat het grootste deel van de kern aangeduid als 'woongebied met cultureel, historische en/ of esthetische waarde', een klein gedeelte als 'gebied voor dagrecreatie', en 'parkgebied' (de westelijke stadsomwalling).

Archeologische nota

Een eerste vermelding van Stokkem is gekend uit 1181 (*Stockheim*, te vertalen als 'woning bij het hout'; Gerits 1989). Of de stad een vroegmiddeleeuwse of oudere 'voorloper' heeft, weten we niet. Bij de aanleg van de nieuwe kerk zou een steen van een oudere kerkfase met een datering van 1002 gevonden zijn (Schlusmans 2005), maar dit moet met de nodige voorzichtigheid worden beschouwd. De beperkte archeologische waarnemingen in de historische kern leverden tot nog toe alleen laatmiddeleeuws aardewerk op en restanten van de laatmiddeleeuwse en latere stadswallen (Borremans 1956; Creemers & Van Impe 1998). In de nabije omgeving, op de hoger gelegen gronden grenzend aan de alluviale vlakte tussen Stokkem en Dilsen, zijn wel belangrijke restanten van bewoning uit de Romeinse periode en vroege middeleeuwen aanwezig (De Winter & Wesemael 2014; Roosens 1969).

Stokkem was een allodiaal goed van de graven van Loon. De positie als bruggehoofd aan de Maas bezorgde de stad een bijzonder strategisch belang. Ten zuidoosten van de stad werd dan ook een versterking gebouwd, die één van de belangrijkste van het graafschap zou worden (Claasen 1970; Gerits 1989). De graven van Loon, en later de prinsbisschoppen van Luik (de heerlijke rechten gingen in 1366 over naar de prinsbisschop van Luik), verbleven regelmatig in deze versterking. De belangrijke positie van de burcht en bij uitbreiding Stokkem wordt geïllustreerd door verschillende vorstelijke akten die er ondertekend werden, o.a. door Arnold V (1279-1323). Stokkem bleef ook in latere perioden een centrale rol in de regio vervullen. Tijdens het ancien régime was Stokkem bv. de zetel van een drossaardambt van 21 dorpen en van een fiscaal kwartier waartoe 23 gemeenten behoorden.

De burcht werd in de loop van de 14de eeuw herhaaldelijke keren belegerd, en onderging in 1445 en 1463 grondige herstelwerkzaamheden. In 1702 werd de versterking belegerd en afgebroken door Nederlandse troepen, waardoor omstreeks het midden van de 18de eeuw alleen resten van de vierkante donjon en enkele onderkelderingen overbleven (Engelen 2002; Engelen

2003a; Engelen 2003b). Deze situatie is uitstekend zichtbaar op etsen van het kasteel uit 1744 en 1888.

In 1244 kreeg Stokkem van Arnold VI, graaf van Loon, Luikse stadsrechten. Het is waarschijnlijk al vanaf deze periode dat het stadje werd omwijd. Hierbij werd een gracht uitgegraven, op sommige plaatsen tot 6 m breed. Met de uitgegraven grond werd aan de binnenkant een wal opgeworpen, tot 5 m hoogte. Pas voor de 15de en 16de eeuw is er meer informatie beschikbaar over het uitzicht van deze omwalling, waardoor we weten dat in deze periode op de aarden wal een muur was aangelegd, met torens, poorten en bastions. Dit wordt mooi geïllustreerd door een gravure van Robert Péril uit de 16de eeuw. Op het einde van het ancien régime verliest Stokkem zijn stadsrechten, en werd het stadje geleidelijk 'ontmanteld', waarbij de stadsmuren in 1824 voor een groot deel werden gesloopt. De grachten werden in 1844-45 grotendeels gedempt. De muur aan de kant van de oude Maasarm werd nog een tijd als waterkering behouden, maar werd in 1891 eveneens afgebroken.

De omwalling langs de 'Stadsgraaf' is, "met inbegrip van ondergrondse structuren" beschermd als monument in 1999. Resten van de noordelijke omwalling, voornamelijk opgebouwd in mergelblokken en met een restant van een rond torenmassief, kwamen aan het licht bij een archeologisch noodonderzoek naar aanleiding van een nieuwbouw in 1996. Bij grondwerken in 1971 werden eveneens de funderingen van één van de stadspoorten (de Dilserpoort) blootgelegd, opgebouwd uit baksteen, maaskeien en mergelblokken (Creemers & Van Impe 1998; Schlusmans 2005). Beide waarnemingen verraadden verschillende bouwfases in de (her)aanleg van de stadswallen en -poorten. Belangrijke delen van de stadswal zijn bewaard aan het Tegulaplein, en kleinere delen in tuinen aan de Maasstraat (Schlusmans 2005).

De omwalling bepaalde in het verleden en tot op heden in grote mate het uitzicht en de ruimtelijke structuur van het stadje. Het centrum van Stokkem vormt zo min of meer een vijfhoek, met een totale omtrek van ca. 1540 m. Deze aanleg wordt verder vorm gegeven door de centrale markt met de kerk, vanwaar drie hoofdassen, zijnde de Rechtestraat, de Steenkuilstraat en de Maasstraat, richting de verschillende stadspoorten en kasteel vertrekken. Op basis van vergelijking met historische kaarten is te zien dat dit patroon in grote mate bewaard is gebleven in het huidige uitzicht van de stad.

De grootste verschillen tussen de huidige en de historische situatie uiteten zich voornamelijk in een toegenomen bewoning binnen de kern vanaf het midden van de 19de eeuw (met ongeveer een verdubbeling van het aantal inwoners t.a.v. de situatie rond 1800), en vanaf 1950 in een uitbreiding van de bewoningskern buiten het areaal van de historische omwalling, vooral ten noorden van de stad, en met lintbebouwing langs de voornaamste uitvalswegen.

De strategische positie van Stokkem als bruggehoofd aan de Maas plaatste het stadje ook na de late middeleeuwen meerdere malen in het centrum van oorlogsgeweld, wat dikwijls gepaard ging met grote vernielingen en plunderingen, o.a. in 1590 door het garnizoen van Breda, en in 1599 door de Spanjaarden. De grootste verwoesting kwam echter in 1605, waarbij door een brand een groot deel van de stad in de as werd gelegd. Bij andere grote branden in de loop van de 19de eeuw (1811, 1839, 1857) werden nogmaals aanzienlijke delen van het stadje afgebrand.

De oorspronkelijke (middeleeuwse) kerk, gewijd aan Sint-Lambertus, werd volledig vernield in de brand van 1605. In 1641 werd Sint-Elisabeth van Hongarije patroonheilige van de parochie. Een nieuwe kerk werd gebouwd in de loop van de 17de eeuw, zoals zichtbaar op de al vermelde ets uit 1744 bestaande uit een kruiskerk met een driebeukig schip en westertoren. De huidige, neoclassicistische kerk werd in 1846-48 gebouwd op de plaats van de vroegere kerk.

Eveneens in 1641 werd in de stad een kloostergemeenschap (zuster recolectinen van de derde regel van Sint-Franciscus) opgericht. De kloosterkerk voor deze gemeenschap werd tussen 1656 en 1663 gebouwd, maar echter tijdens de Franse bezetting in 1798 afgebroken, samen met de overige kloostergebouwen.

De voornaamste economische activiteiten waren in de loop van de eeuwen voornamelijk van artisanale (o.a. mandenvlechterij; huisnijverheid) en rurale aard (fruitteelt). In latere perioden werd dit vervangen door de werkgelegenheid die de steenkoolontginningen in Eisden bood, en momenteel door de verschillende industriegebieden in de buurt. De havenfunctie (de kade bevond zich aan de oude Maasstraat) van Stokkem ging verloren in het midden van de 19de eeuw, wanneer de oude Maasarm van de huidige rivier werd afgesloten.

Evaluatie van de bewaringstoestand en motivatie voor de afbakening

De stedelijke ruimte bewaart sporen van samenlevingen die daar achtereenvolgens aanwezig waren en deze ruimte aan hun noden hebben aangepast. Ze is met andere woorden het resultaat van een complex levenstraject waarbij de invulling veranderlijk was naargelang de sociaal-economische, maatschappelijke en institutionele context. Meer nog dan bij dorpen hebben stadsplattegronden een cumulatief karakter en verschillende fasen. De meeste steden zijn niet als geheel gepland, maar hebben vaak een oude nederzettingkern die teruggaat op een burcht of abdij, een economische infrastructuur of andere. Soms kunnen deze zelfs refereren naar een oudere, vroeg- of pre-middeleeuwse aanwezigheid.

Het gebruik van de 19de-eeuwse kadasterkaart (gereduceerd kadaster) als bron voor het onderzoek naar de historische gelaagdheid van een stad wordt gesuggereerd omdat deze een tijdsbeeld geeft van net voor de industrialisering en omdat dit de eerste nauwkeurige versie van het kadaster is met perceelsaanduiding. De oorspronkelijke perceelsindeling van een stad is een relatief stabiel element in de plattegrond, die vaak een prestedelijke oorsprong kent. Ondanks de processen van herverdeling blijven oude bezitsgrenzen en straatpatronen toch lang zichtbaar in het stedelijke landschap. De historische stedelijke kernen zijn immense archeologische sites en behoren tot de meest uitgebreide en complexe sites ter wereld, zowel in extensie als in stratigrafie. Tegelijkertijd zijn deze sites door permanente verstedelijking en stedelijke ontwikkeling ter plaatse zwaar bedreigd.

Wat betreft de afbakening wordt er traditioneel van uitgegaan dat de aanwezige versterkingen in de eerste plaats louter defensieve

structuren waren en als dusdanig infrastructuur met een zware belemmerende invloed op de stadsontwikkeling. Hieruit volgt de constructie om de stadswallen te beschouwen als grenzen aan de stadsgroei en dus als bepaling van stadsfasen. De stadswallen vormen een belangrijk onderdeel van de stedelijke identiteit en zijn als zodanig actieve componenten en bepalend voor de conceptuele stedelijke ruimte vóór de industriële periode en dus ook betekenisvol als afbakening van de complexe archeologische sites die steden zijn.

Omwille van al deze redenen wordt de grens van de archeologisch complexe en waardevolle ruimte vastgelegd op de buitenste afbakening van de stadsgracht rond de wallen en muren. De grachten bieden bovendien goede bewaringscondities voor organisch stedelijk afval. In een aantal gevallen werden de laatmiddeleeuwse muren tussen de 16de en de 18de eeuw vervangen door bastions en Vaubanversterkingen. De vergelijking met oudere stadsplannen laat echter steeds zien dat deze latere omwallingen ook de volledige laatmiddeleeuwse ruimte omvatten.

Het intekenen van de kernen gebeurde vanuit de ruimste perceelsafbakening en rekening houdend met belangrijke fysieke grenzen. Deze afbakening concentreert zich in de eerste plaats op de begrenzingen die zichtbaar zijn op de kaart, zoals stadsmuren, omwalling, stadsgrachten. Ook de open ruimten tussen de bebouwde kern en strategische elementen, zoals de rivieroever, worden opgenomen. Op deze manier zijn we honderd procent zeker dat de afbakening van de historische stedelijke kernen in Vlaanderen dekkend is voor de volledige zone met complex stadsarcheologisch erfgoed (Tys e.a. 2010).

Bibliografie

Gereduceerde Kadasterkaart van België, Dépôt de la Guerre, uitgegeven tussen 1845-1855, schaal 1:20.000.

BORREMANS R. 1956: Vondst van middeleeuwse ceramiek te Neerharen, Middeleeuwse ceramiek uit Tongeren en Stokkem, *Céramique médiévale et moderne trouvée à Arlon et environs*, Ceramiek uit de "Borcht" te Grimbergen, *Archaeologica Belgica* 29, Brussel.

CLAASEN A. 1970: *Van mottoren tot kasteel*, Publicaties van het Provinciaal Gallo-Romeins Museum Tongeren 14.

COENEN J. 1942-43: Het kasteel van Stokkem, *Limburg* 24, 1942-43, 165-177.

CREEMERS G. & VAN IMPE L. 1998: Ontdekking van stadsmuren te Stokkem, in: CREEMERS G., VANDERHOEVEN A. (eds.) 1998, *Archeologische kroniek van Limburg 1996*, *Limburg* 77, 21-41.

DE WINTER N. & WESEMAEL E. 2014: *Archeologische evaluatie en waardering van een Romeinse site op het plateau 'De Kommel' (Dilsen-Stokkem, provincie Limburg)*, Tongeren.

ENGELLEN L. 2002: Stokkem in de grote Europese oorlogen (1672-1763). Aflevering 1, *Limburg. Het Oude land van Loon* 81/4, 359-380.

ENGELLEN L. 2003: Stokkem in de grote Europese oorlogen (1672-1763). Aflevering 2, *Limburg. Het Oude land van Loon* 82/1, 43-86.

ENGELLEN L. 2003: Stokkem in de grote Europese oorlogen (1672-1763). Aflevering 4 (slot), *Limburg- Het Oude land van Loon* 82/3, 227-270.

GERITS J. 1989: *Historische steden in Limburg*. Stokkem, 223-238.

ROOSENS H. 1969: Stokkem: Romeinse bouwfragmenten, *Archeologie* 2, 84-86.

SCHLUSMANS F. 2005: *Inventaris van het cultuurbezit in België, Architectuur, Provincie Limburg, Arrondissement Maaseik, Kantons Bree - Maaseik*, Bouwen door de eeuwen heen in Vlaanderen 19N1, Brussel - Turnhout.

TYS D., BUYLE E., VERDURMEN I. & CANTERS F. 2010: *Vectorisering en karakterisering van nederzettingkernen op basis van het zgn. 'gereduceerd kadaster'*, Skar-rapport 5, Brussel.

Waarden

Is aangeduid als

- **Stokkem (Dilsen-Stokkem)** Deze zone omvat de historische stadskern van Stokkem.

Omvat

- **Steenkuilstraat 70 (Dilsen-Stokkem)**

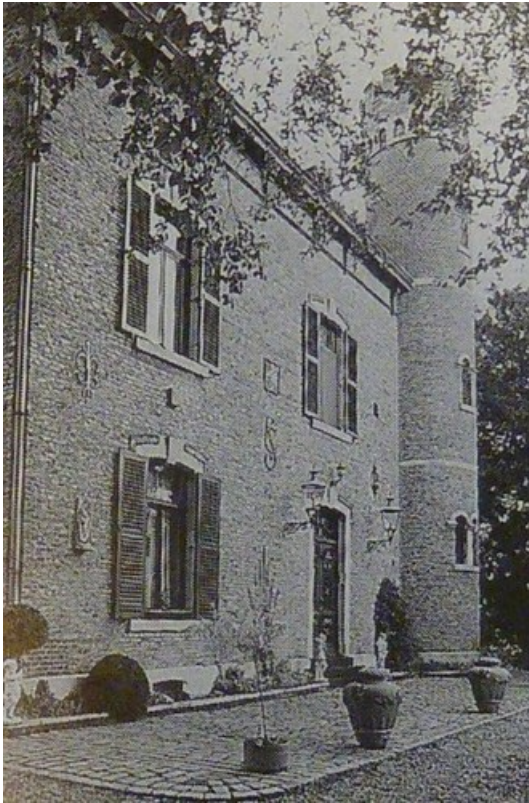
Is deel van

- **Stokkem (Dilsen-Stokkem)**

Meer info

- <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/140055>

Kasteel Carolinaberg

Beknopte karakterisering

Typologies burchten, koetshuizen, landhuizen,
paardenstallen, parken, houtige beplantingen

Stijl

Datering vierde kwart 19de eeuw

Beschrijving

De burcht van Stokkem werd gebouwd op een natuurlijke hoogte op de linker Maasoever, circa 1036. Zowel de graaf van Loon als later de prins-bisschop van Luik verbleven tot in de 16de eeuw vaak in de burcht. In 1361 sterft Diederik van Heinsberg, de laatste graaf van Loon in de burcht van Stokkem. De strijd om het graafschap Loon wordt in 1363 te Stokkem beslecht wanneer Godfried van Dalenbroeck na een beleg van vier weken verslagen wordt en de burcht in het bezit van de prins-bisschop komt. In het conflict tussen de familie de la Marck en prins-bisschop Jean de Horne wordt de burcht in 1485 ingenomen door Robert de la Marck ingenomen om zich te kunnen wreken op Maastricht waar zijn broer Willem d' Arenberg werd vermoord. In 1486 wordt het kasteel opnieuw ingenomen door de aanhangers van de la Marck. In 1515 wordt de burcht op bevel van prins-bisschop Erard de la Marck vergroot en hersteld. Hij kiest het kasteel als zijn verblijfplaats. De gravure van Peril (16de eeuw) toont de burcht in zijn intacte staat. In 1675 en 1678 nemen de Fransen het kasteel in; zij verlaten het in 1679 na het te hebben ontmanteld. Tijdens de Negenjarige Oorlog valt de stad in 1681 in handen van de Duitsers, die het kasteel versterken. In 1702 wordt de burcht door Franse troepen bezet; de belegerende Hollandse troepen beschieten de burcht met ongeveer 200 granaten, waardoor hij zo zwaar wordt vernield dat hij niet meer heropgebouwd kan worden. De resterende muren worden enkele dagen later opgeblazen. De gravure naar een tekening van Remacle Le Loup (circa 1738) toont de burcht, ruïneus, maar nog goed herkenbaar. Het grootste deel van de ruïne wordt in 1784 afgebroken en de materialen verkocht. Een deel van het materiaal wordt gebruikt voor de huizenbouw in Stokkem. De afbraak schijnt echter al vroeger aan de gang geweest te zijn, aangezien op de Ferrariskaart (1771-77) de burcht niet meer aangeduid staat. In 1878 koopt F. Caïmo, de Tongerse arrondissementscommissaris, de resten van de ruïne en bouwt er het huidige kasteel Carolinaberg, ter nagedachtenis aan zijn overleden vrouw Carolina de la Brassinne, dochter van de burgemeester. In 1979 wordt het kasteel gerestaureerd.

In het park van het kasteel bevinden zich de resten van de Beer en de Blauwmuur, die aan de voet van de burcht lagen en de oudste verdedigingswerken langs de Maas vormden. De Maas liep immers eertijds van Meeswijk via het Tugelaplein in de richting van de burcht en dan met een sterke oostwaartse bocht rond de stad; de Beer en de Blauwmuur, naar de kalksteen die erin gebruikt werd, dienden om de plaats van de sterkste drift te beschermen. In het park bevinden zich ook enkele resten van de burchtruïne, bestaande uit kalksteen- en mergelblokken.

Het door F. Caïmo in 1878 gebouwde kasteel in eclectische stijl is een vierkant gebouw van twee bouwlagen en twee traveeën in elke zijde onder mansardedak (kunstleien), met een ronde hoektoren van drie bouwlagen aan de zuidzijde. Bakstenen gebouw op hardstenen

plint. Houten kroonlijst op modillons. Smeedijzeren sierankers, waaronder twee met de initialen S C. In de zuidwestgevel een gevelsteen met Belgisch wapen en opschrift L'UNION FAIT LA FORCE; in de noordwestgevel een gevelsteen met wapenschild van de familie Caïmo (?) en datering 1878. Getoogde, beluikte vensters in een mergel- en hardstenen omlijsting met hardstenen sluitsteen en lekdrempel, en bakstenen druiplijst.

Gelijkaardige deuren; de deur in de noordwestgevel heeft een bovenlicht met glas in lood waarin de initialen N D. De hoektoren is in de bovenste geleding voorzien van kantelen, een natuurstenen rondboogfries en een oculus; mergelstenen banden; smalle rondboogvensters met hardstenen lekdrempel en booglijst.

Achter het kasteel het koetshuis en de voormalige paardenstal van drie traveeën en één bouwlaag onder zadeldak (kunstleien). Witgeschilderde baksteen. Risaliet met driehoekig fronton in de middentravee en lisenen. Getoogde deuren in een geprofileerde, bakstenen omlijsting. Getoogde poort met erboven een oculus in hardstenen omlijsting.

Van de oorspronkelijke parkaanleg rest een monumentale beuk naast het kasteel.

- *Wandelen in Dilsen-Stokkem*, uitgave van het Stadsbestuur Dilsen-Stokkem.
- SEGERS J., *Stadsgids Stokkem*, 1998, p.27.
- VENKEN J., *Stokkem, vroeger en nu*, 1976.

Is aangeduid als

- **Steenkuilstraat 70 (Dilsen-Stokkem)** Het door F. Caïmo in 1878 gebouwde kasteel in eclectische stijl is een vierkant gebouw van twee bouwlagen en twee traveeën in elke zijde onder mansardedak, met een ronde hoektoren van drie bouwlagen aan de zuidzijde.
- **Steenkuilstraat 70 (Dilsen-Stokkem)** De resten van de omstreeks 1036 gebouwde burcht van Stokkem bevinden zich in het park van het in 1878 gebouwde kasteel Carolinaberg en bestaan uit kalksteen- en mergelblokken.

Omvat

- **Steenkuilstraat 70 (Dilsen-Stokkem)**

Is deel van

- **Steenkuilstraat (Dilsen-Stokkem)**

Meer info

- <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/71624>

Maasvallei tussen Maaseik en Maasmechelen

Beknopte karakterisering

Typologies hoeven, windmolens, dorpen, gehuchten, rivieren,
meanders, open landschappen, uiterwaarden,
agrarische landschappen, kasteeldomeinen

Beschrijving

Fysische geografie

De ankerplaats bevindt zich grotendeels in de alluviale vlakte van de Maas, tegen de Nederlandse grens, tussen Maaseik en Maasmechelen. Vrijwel nergens is een landschap en zijn bewoners zodanig bepaald geworden door het doen en laten van de Maas als in het smalle overstromingsgebied langs de rivier. In geomorfologisch, bodemkundig en hydrografisch opzicht is de alluviale vlakte van de Maas een zeldzaam gegeven in Vlaanderen omdat een aantal natuurlijke processen (overstroming, erosie, geulvorming, sedimentatie enzoverder) er steeds vrij ongestoord konden verlopen. Talrijke verlaten Maasarmen getuigen nog van deze evolutie. Ook thans droge geulen zijn in het landschap veelal vlot herkenbaar. De westelijke limiet van deze Holocene overstromingsvlakte is morfologisch duidelijk merkbaar en wordt gevormd door (steil)randen zowel als de (stoot)oevers van een aantal oude meanderbochten.

Tijdens het tertiair was de Maas een bijrivier van de Rijn en liep ze niet in de huidige richting, maar van Luik richting Aken. In deze periode waren er diverse tektonische verzakkingen in een brede strook tussen Den Haag en Bonn. Langs noordwest-zuidoostelijke richting lagen verschillende 'blokken' die ten opzichte van elkaar verzakten, waardoor bepaalde oppervlaktes hoger kwamen te liggen dan andere. Als gevolg van één van deze verzakkingen verlegde de Maas zich in zijn huidige richting. Tijdens het quartair kenmerkte de rivier zich door afwisselende erosie- en sedimentatiefasen. Tijdens de ijstijden was het een vlechtende rivier met enorme debietschommelingen en wisselende lading; de rivier vulde haar eigen valleibodem op met vooral grind, maar ook zand en soms klei. Nadien, tijdens de warmere periodes, was erosie overwegend waardoor de rivier zichzelf in de valleibodem insneed. Dit resulteerde in de vorming van een terrassenlandschap waarin relatief vlakke reliëfeenheden, de rivierterrassen, door steilranden van elkaar gescheiden zijn. Zowel het hoofdterras (Kempisch Plateau) als de laagterrassen worden vervolgens gekenmerkt door eolische dekzanden (droog zand), de alluviale vlakte door droge tot matig droge zandleembodems zonder profielontwikkeling. In de voormalige meanders is de zandleembodem vochtig tot nat.

De randen van de laagterrassen liggen veelal ter hoogte van de N78, sommige zijn thans opgehoogd en bebouwd. De overgang tussen beide zijden is bruusk, hetgeen zich landschappelijk uit, zoals door sommige auteurs aangegeven, in het onderscheid tussen de Maaslandse Kempen enerzijds en de alluviale vlakte van het Maasland anderzijds. Ten noorden van Dilsen is de limiet zeer duidelijk: de meanderbocht bij Dilsen, de oude meander van Rotem (ingenomen door de Kogbeek) en een 'meandertrein' - een aaneenschakeling van verlaten meanderbochten - tussen Elen en Maaseik, waar een lob van het zogenaamde Terras van Mechelen aan de Maas (van weichselouderdom) in de alluviale vlakte snijdt. Ten zuiden van Vucht wordt de grens met dit terras gevormd door de buitenoever van een verlaten meanderbocht, ter hoogte van de Langbroeksbeek en de huidige winterdijk. Tot het dekzandgebied van de laagterrassen behoren ook enkele 'eilanden' in de alluviale vlakte, die gespaard bleven van de laterale erosie van de Maas. Het belangrijkste omvat de dorpskern van Leut tot bij de windmolen Nieuw Leven. Daarnaast komen in de alluviale vlakte nog enkele hoger gelegen, positieve reliëfs voor. Deze behoren tot het Terras van Geistingen, waartoe ook de omgeving van Oud-Dilsen zou behoren.

Vermeldenswaardig in de vroege ontstaansgeschiedenis van deze riviervlakte is ook de impact van de Feldbissbreuk. Dit is een breuklijn die van noordwest naar zuidoost loopt en waarvan het noordelijke blok verzakte. In de Maasvallei wordt dit de Bichterweertsprong genoemd, gelegen ter hoogte van Dilsen-Stokkem. Doordat het noordelijke blok naar beneden zakte werd de lager gelegen vlakte snel opgevuld door grindrijk sediment, met als resultaat een veel dikkere grindlaag dan ten zuiden van deze lijn. Dat maakt dit gebied uitermate aantrekkelijk voor grindwinning; net buiten de ankerplaats liggen dan ook twee grote grindputten.

Tijdens het holoceen (10.000 jaar geleden tot nu) wordt de Maas gekenmerkt door zijn sterk meanderende karakter en de vele eilanden. De rivier stroomde in een ongeveer 4 kilometer brede alluviale vlakte. Uit deze periode dateren de meeste siltige afzettingen, in de tweede helft van deze periode wordt, als gevolg van de in cultuurname van het leemplateau, ook leem afgezet. Het klassieke oeverwal-kom-systeem is in dit deel van de vallei niet terug te zien. Dat is het gevolg van de vele stroomverplaatsingen, afsnijdingen, enzoverder die heel recent nog plaatsvonden. De meander van Stokkem bijvoorbeeld was op de kabinetskaart van de Ferraris (1770-1778) nog watervoerend en de meander van Dilsen is op dat moment nog verbonden met de Maas, hoewel de nieuwe loop al gelegd is. Op de Ferrariskaart, maar ook op de Tranchotkaart (1802-1807) vallen bovendien de vele eilandjes, zijgeulen en dergelijke op. Door grindwinningen binnen de rivierbedding zijn veel van deze eilandjes verdwenen. De Maas heeft in dit deel van zijn loop een zeer groot verval (0,43 meter per kilometer). Op vele andere plekken heeft de rivier zich geleidelijk verplaatst waardoor opvallend reliëf te zien is met soms zeer mooie golvende wei- (of akker)landen, bijvoorbeeld bij hoeve Damiaan.

Het landschap van de alluviale vlakte wordt voor een groot deel gekenmerkt door de vele verleggingen van de rivier door de tijd heen. De meanderende Maas verlegde regelmatig haar loop. Dit afsnijden van meanders zal in deze zone vooral veroorzaakt zijn door grote overstromingen. De oorzaak van een overstroming kan de obstructie van het zomerbed zijn, bijvoorbeeld door ijsgang. Tijdens zware winters, wanneer de ijslaag zeer dik werd (1-1.5 meter), kon het smeltwater van stroomopwaarts, stroomafwaarts belemmerd worden door het daar nog niet gesmolten ijs. Het zocht dan een nieuwe weg en vormde daarmee een nieuwe meander.

Een beeld krijgen van de loop van de Maas voor de 16de eeuw is niet eenvoudig. Tot dan ontbreken historische kaarten waarop de Maas weergegeven staat. Het doctoraat van Paulissen geeft ons veel informatie. Zo blijkt dat in de periode voor de 16de eeuw de Maas over een brede vlakte migreerde. Op de eerste historische kaarten, begin van de 17de eeuw, liep de Maas nog langs de dorpen Dilsen, Stokkem en Meeswijk, alle direct op de linkeroever gelegen. De Maas verlegt zich in de volgende twee eeuwen langzaam naar het oosten. De verlegging naar het oosten begon in het zuiden, bij de dorpen Leut en Meeswijk en ging langzaam naar het noorden. De

twee laatste meanders die werden verlaten zijn die van Stokkem en Dilsen; de meander van Stokkem ontstond waarschijnlijk na een grote overstroming van 9 december 1740 tot 18 januari 1741. De ouderdom van de meander wordt weerspiegeld in het landschap, oude meanders zijn soms volledig verland, terwijl jonge meanders nog als open water of brede natte zone zichtbaar zijn. De oude meanders bij Dilsen en Stokkem zijn zogenaamde 'oxbow lakes' of 'hoefijzermere', afgesneden meanderbochten met open water. Op de Ferrariskaart wordt de Maas gedetailleerd weergegeven en het valt op dat de loop van de Maas grotendeels overeenkomt met de huidige loop. Enkel de meander van Stokkem is op het eind van de 18de eeuw nog volledig watervoerend. Bij Maasbeemder Greend (recente grindwinplas nabij Leut), is op de Ferrariskaart een afgesneden meander te zien, die op dat moment nog in verbinding staat met de rivier. De oude meanders zijn in het landschap terug te zien in het reliëf, het landgebruik van weilanden en struweel en vaak ligt nog een beek in de oude bedding. Beken die terug gaan tot een oude meander zijn: Zanderbeek-Diepbeek, Smaalbeemdebeek, Kogbeek, Vrietselbeek-Breusbeek, Franserbeek, Rachelsbeek, Langbroeksbeek en Kikbeek. Bij Damiaan-Heppeneert waren veel kleine, buitenwaartse verleggingen en veel activiteit in de stroomvallei waardoor er nu nog veel reliëfverschillen te zien zijn (kronkelwaarden). De meest recente rivierverlegging vond plaats tussen Heppeneert en Vissersweert (NL), de rivier verlegde zich (tussen 1890 en 1936) een stukje oostelijker tot tegen Vissersweert, waarbij de uiterwaard aan Belgische kant verbreedde.

In de verkaveling zijn de oude meanders ook terug te zien. De langgerekte kavels in de binnenbochten duiden op oudere ingebruikname. De oude meanders zelf werden recenter in gebruik genomen en daar zijn dan vierkante kavels te zien. Deze structuur is niet altijd perfect terug te zien, echter ten zuiden van Leut is deze structuur wel herkenbaar.

De vrij snel stromende Grensmaas met haar sterk wisselende waterstanden beschrijft nog steeds grote meanders. De Maasbedding zelf is omwille van de uiterst lage zomerdebieten in deze sectie één van de weinige toegankelijke en zichtbare nog natuurlijke beddingen van grote rivieren. Bij voldoende hoge waterstand is zij bevaarbaar met kajaks en andere kleine vaartuigen.

Cultuurhistorie

Archeologie

De omgeving was reeds vroeg bewoond, zoals blijkt uit de aanwezigheid van archeologische vondsten verspreid over de vallei. De archeologische sites bevestigen de bepalende rol van de rivier bij de nederzittingskeuze van de mens in het verleden. Uit het uitgebreid vondstenareaal waarin de belangrijkste archeologische periodes vertegenwoordigd zijn, blijkt de continue aantrekkingskracht van de rivier. De oudste sporen van menselijke aanwezigheid concentreren zich op de oevers van de Zanderbeek en Smaalbeemdebeek waar herhaaldelijk steentijdartefacten werden aangetroffen. In de omgeving van de Duivelsbrug, op de oever van de Zanderbeek, werd een depot van 42 bronzen kokerbijlen en één lanspunt uit de late bronstijd ontdekt. Bij dergelijke bronsdeposities speelden de grote rivieren steeds een belangrijke rol als corridor voor verkeer en contacten. Het depot van Heppeneert getuigt van het belang van de Maasvallei binnen de Noordwest-Europese handelsnetwerken en illustreert dat de vallei reeds vroeg intensief werd bewoond in tegenstelling tot het binnenland. In de 19de eeuw werd op de nabijgelegen site van het Zand een begraafplaats uit de vroeg-Romeinse periode opgegraven wat wijst op een intensieve bewoning geconcentreerd op de drogere zones langs de rivier.

Bedijking

De Romeinen vestigden zich op enige afstand van de rivier en legden een heirbaan aan, dicht tegen de alluviale vlakte, op de rand van het hoger gelegen laagterras om overstromingen te voorkomen. De Romeinse heirbaan Tongeren-Nijmegen was een aftakking van de heirbaan Boulogne-Bavais-Tongeren-Keulen, werd waarschijnlijk in 69-70 aangelegd en volgt min of meer het tracé van de huidige Rijksweg (N78) tussen Maaseik en Maasmechelen, op de hoogten langs de oude Maasarmen. Via secundaire west-oost lopende wegen was de heirbaan verbonden met de Maasoever zodat heel de overstromingsvlakte toegankelijk werd. Later, toen de Romeinen het gebied verlaten hadden, werd deze zelfde weg gebruikt door andere volksstammen om zich in deze regio te vestigen. Vanaf de Frankische periode (5de-6de eeuw) werden dorpen gesticht kort bij de toenmalige Maasloop, op de rand van het laagterras of zelfs lager en beschermd door dijken of door een hogere ligging ten opzichte van de omgeving. De alluviale (zand)leemgrond op grind was landbouwkundig erg aantrekkelijk. De overstromingen waren een natuurlijke bron van bemesting. Slechts door de bouw van dijken werd de stroom geleidelijk getemd. In Elen bijvoorbeeld riep pastoor Meulenbergh anno 1771 de dorpsbewoners op een nieuwe dijk te bouwen, de zgn. Pastoordijk. De eerste dijken in het gebied waren niet aaneensluitend maar van beperkte lengte om kwetsbare of belangrijke gebieden zoals een dorp of gehucht tegen overstromingen te beschermen. Deze lokale dijken sloten aan op de hogere gronden, begonnen stroomopwaarts van het dorp, dwars op de richting van de rivier, volgden de lengte van het dorp en stopten stroomafwaarts. Zij schermde de nederzettingen af en dienden vooral om te voorkomen dat de hoofdstroom van de Maas door of dicht langs de nederzetting zou gaan lopen. Restanten van dergelijke dijken liggen nog te Mazenhoven en langs de buitenbocht van de (oude) meander ten noorden van Dilsen. In de loop van de tweede helft van de 19de eeuw werden systematischer dijken gebouwd. Meestal als gevolg van overstromingen. Zo werd er in 1863 een traktaat uitgevaardigd waarin afspraken stonden rond het versmallen en beheersen van de rivier. Als gevolg van de aanleg van verschillende kanalen in de omgeving was het waterpeil op de Maas namelijk teveel gedaald om scheepvaart over de Maas mogelijk te houden. Door de stroom te versmallen was er wel voldoende diepgang. De werken vonden plaats tussen 1864 en 1870 en bestond eruit de Maas te beperken tot één smalle geul met voldoende diepgang en de aanleg van kunstmatige oevers door middel van kribben en dijken. Later vonden nog verschillende werken plaats, bijvoorbeeld na de grote overstromingen van 1880, waarna verschillende bestaande dijken werden verlengd en de geul nog op plaatsen werd versmald (zoals tussen Hoeve Damiaan en Heppeneert). Omdat de Maas over een grote lengte de grens vormt tussen België en Nederland, werd in het traktaat van 1863 tevens vastgesteld dat werken binnen de 300 of 150 el afstand van de thalweg voorgelegd moesten worden aan het andere land. Er werden palen opgericht waarop 300 of 150el staat geschreven en die deze afstand dus weergaven. Naast deze palen zijn er ook nog verschillende grenspalen die de grens van Nederland en België vastleggen, deze gietijzeren grenspalen werden in 1843.

De dijken braken in 1926 door extreem hoogwater en daarna werden op wisselende afstand van de Maas systematisch bestaande dijken

verhoogd of nieuwe winterdijken aangelegd (op de hoogte van de waterstand van 1926 plus 0.70 meter). Ook in de jaren 1990 waren er nog grote overstromingen en werden de dijken weer verhoogd of werden nog aaneensluitende, nieuwe dijken aangelegd. Doordat op verschillende plekken historische dijken de locatie vormden voor de nieuwe dijken, bleven deze dijken veelal enkel in locatie en functie bewaard. Op enkele plekken zijn nog restanten van de oude dijken bewaard en vormen ze een waardevol landschapselement.

Doordat de dijken redelijk ver van de rivier aangelegd werden, soms tot een kilometer afstand, ontstonden brede uiterwaarden die nog regelmatig kunnen overstromen. Deze situatie is uniek voor Vlaanderen. Over deze vlakte wordt bij overstromingen nog een dun laagje zand, silt en klei afgezet, maar het grind wordt enkel nog in de rivierbedding afgezet. In de alluviale vlakte is door de tijd heen een laag van 1-2 meter sediment afgezet, in geulen tot 5 meter dik. De meest gave uiterwaarden zijn onder andere gelegen te Heppeneert en Elen (De Sloot, Catharinaweerd en Elerweerd). Permanent grasland en akkers bezitten een uitzonderlijk reliëf als gevolg van de rivieractiviteit. Er komen geen oeverwallen voor in deze vlakte. Oorspronkelijk waren ze er wellicht wel, maar ze werden later door overstromingen verspoeld of bedekt door later sediment.

Landgebruik

Het landgebruik in de alluviale vlakte is momenteel zeer divers. Na de Tweede Wereldoorlog evolueerde het grondgebruik naar meer intensieve teelten. Intensievere akkerbouw, bemeste graasweiden, populierenaanplantingen en laagstamfruitplantages nivelleerden het reliëf en verdrongen meer en meer de traditionele kleinschalige akkers, natte hooilanden en weiden. Toponiemen als 'veld', 'akker' en 'heuvel' verwijzen naar de hogere en oudere akkergronden. De natte gronden met talrijke geulen dicht tegen de Maas werden doorgaans als 'weerd' aangeduid, terwijl de drogere zones als graasweiden werden benut en afgeboord. Op de historische topografische kaarten van eind 19de en begin 20ste eeuw, zijn plaatselijk dan ook een stuk meer houtkanten, hagen en dergelijke te zien dan in het huidige landschap. Een gedeelte van deze houtige landschapselementen en ook boomgaarden, hakhoutbosjes, enzoverder, ging stilaan voor de bijl onder invloed van de schaalvergroting van de landbouw. In de buurt van Elen zijn nog enkele knotessen overgebleven als laatste relict van deze hagen. Ook nabij Vucht staan nog een tweetal knotessen. Sommige poelen verdwenen en de kleinschalige grind- en leemwinning in plaatselijke groeves werd vervangen door grootschalige ontgrindingen waardoor uitgestrekte plassen ontstonden. Ook de grienden, die plaatselijk geëxploiteerd werden ten behoeve van de mandenvlechterij, komen nog zelden voor. Toch bleven de percelingsstructuur en ook het bodemgebruik en de waardevolle landschapselementen in grote vlakken van het gebied historisch stabiel, en die verwijzen vaak nog naar de oude Maasbeddingen. Hier en daar komen loofbosjes voor, op natte plekken bij beken of plassen en rond kasteeldomeinen Ommerstein en Vilain XIII. Ook zijn er bij veel hoeves en op enkele andere plaatsen in de ankerplaats nog hoogstamboomgaarden. Sinds 1930 daalde bovendien de waterstand in de Maas als gevolg van watervoorziening door de Maas naar drie kanalen, enkele stuwen en de grindwinning. Te Maaseik betekent dit een daling van 2 m waardoor overstromingen van de uiterwaarden zeldzamer worden en het grondgebruik intensiever kan worden, resulterend in toenemend akkerareaal.

Binnen de alluviale vlakten zijn uiteenlopende levensgemeenschappen die botanisch zeer soortenrijk zijn: het droogvallende gedeelte van de zomerbedding, de steile oevers, de extensief gebruikte landbouwgronden (onder andere kleiputten), oude Maasarmen, hooiweiden en dijken. De hoge soortenrijkdom in dit gebied komt door de verscheidenheid aan dynamiek, bodemtexturen, kalkrijkdom en vochtvoorziening. Bovendien kunnen via de riviervallei diverse plant- en diersoorten eenvoudig migreren.

De ongestuwde grindrivier biedt veel diersoorten een habitat, er komen diverse Europees beschermde soorten vissen en libellen voor. De grindbanken zijn voor loopkevers en spinnen een geweldige biotoop, de zandige gronden voor veel soorten wilde bijen en dergelijke. In de stroomdalgraslanden komen specifieke planten voor en bieden daardoor ook een thuis aan veel kenmerkende vlindersoorten. De uiterwaard ter hoogte van Heppeneert is van dit type en bevat een uitzonderlijk hoge concentratie en diversiteit aan (zeldzame) soorten. De ruigtes herbergen onder andere bedreigde wantsen en aan de Maasvallei gebonden soorten planten. De zachthoutooibossen langs de rivier zijn rijk aan mossen en korstmossen. De rivierbegeleidende Eiken-lepenbossen zijn van een droger type. Dit bostype komt in de ankerplaats voor in het Kraaienbos nabij het kasteelpark Vilain XIII. Dit is het enige hardhout-oobos van Vlaanderen en wordt gekenmerkt door sterk wisselende debieten en regelmatige winteroverstromingen met kalkrijk water. Sinds enkele jaren komt de bever weer voor langs de Grensmaas. Door het herstel van natuurlijke oevers nemen de mogelijkheden voor deze diersoort toe.

De Maas was tot de 19de eeuw een belangrijke waterweg voor het transport van goederen. Langs de Maas herinneren nog talrijke schippersherbergen aan het drukke handelsverkeer van vooral de 18de en 19de eeuw. Tussen Maasmechelen en Vucht markeert een [Maaskruis](#) de plaats waar de vaargeul en dus ook het jaagpad van oever veranderden. De paarden en de lijndrijver moest op die plek de Maas oversteken om aan de overzijde op het jaagpad verder te kunnen. Omdat de oversteek door de rivier niet zonder gevaar was, kon men in een blok onder het kruis een offer geven. Van het geld werden in Vucht missen gehouden voor de lijndrijvers. Dit ijzeren maaskruis is het enige dat bewaard is gebleven in ons land. Aan De Sloot, in het uiterste noorden van de ankerplaats, getuigt een kademuur van de rol die Maaseik vroeger als haven speelde. Het nabij gelegen huis Labaer was een pleisterplaats voor schippers, evenals de hoeve Damiaan, zuidelijker gelegen waar ook een veer dienst deed. Op 30 juni 1889 werd de Maasbrug in Maaseik aangelegd waardoor de veren aldaar in belang verminderden. Het enige nog werkzame veer over de Grensmaas voor autoverkeer, is het veer bij Meeswijk.

Dorpsontwikkeling

In veel gevallen is het ontstaan van de dorpen aan de Maas nog goed zichtbaar in de opbouw van het dorp.

Heppeneert is aan de rivierzijde duidelijk begrensd door een dijk. Een steile afgrond laat zien waar de Maas stroomde toen het dorp opgericht werd. Tussen het dorp en de rivier liggen geen andere dijken, de rivier heeft hier nog een brede overstromingsvlakte. Achter de kade, aan de hoger gelegen westzijde, heeft het dorp zijn landelijk karakter goed bewaard. Dicht bij elkaar en beschut achter de dijk liggen enkele grotere boerderijen met ertussen oude kleine langgeveltypes, meestal omgebouwd tot woningen. Kerkwegels, oude paden en brugjes voeren naar de hoeves in de omgeving. De kerk wordt voor het eerst vermeld in 1202. In 1801 werd het bijzondere

Mariabeeld uit Elen overgebracht naar de kerk van Heppeneert, waarna het uitgroeide tot bedevaartsoord. Het [bedevaartsoord van Onze-Lieve-Vrouw van Rust](#) trekt veel bezoekers aan, die in het stemmige kerkje en het park erachter verpozing zoeken.

(Oud-)Dilsen is het meest gave voorbeeld van een dorp aan een Maasmeander. De driedelige landschapsofbouw, die voorheen op verschillende plekken zichtbaar was, maar veelal verdween door grindwinning, is hier nog mooi te zien. Op de buitenbocht van de meander, waar de grond hoger gelegen is, ligt de oude dorpskern. De meander is nog duidelijk zichtbaar in de vorm van open water en (populieren)bosjes die op de natte grond aangeplant werden. Het derde deel is de landbouwgrond in de binnenbocht van de meander, waar de rivier vruchtbaar sediment afgezet heeft. Ten noorden van de oude Maasmeander en het Maasveld ligt nog een oude 16de-eeuwse dijk, als lijnrelict duidelijk zichtbaar in het landschap. De huidige dorpskern ligt aan de andere kant van de Rijksweg (N78), maar de historische dorpskern concentreert zich rond de toren van de [Sint-Martinuskerk](#). De oorspronkelijke kerk bevond zich nog dicht tegen de rivier, in 1920 werden daar bij opgravingen sporen van een kerk of kapel aangetroffen. De kerk werd in 1250 afgebroken en verplaatst naar zijn huidige locatie. Van deze kerk resteert nog de onderkant van de toren, de rest van de toren dateert van circa 1550. De toren staat er nog steeds, maar de rest van de kerk werd afgebroken in de 20ste eeuw toen deze te klein werd voor de hele bevolking van het dorp. In het nieuwe dorpscentrum werd een nieuwe kerk gebouwd. Andere gebouwen met historische waarde rond de kerk zijn de [pastorie](#) uit 1784, een [voormalige hoeve](#) en de [voormalige kapelanie](#), gebouwd in 1740, waar een oude linde voor stond, die recent vervangen werd. Vlakbij werden ook aardewerkscherven uit de volle middeleeuwen gevonden wat bevestigt dat het een oude nederzettingkern betreft. Ter hoogte van het toponiem Koeweide, in de binnenbocht van de oude meander, werd een grote concentratie bouw materiaal met muurresten aangetroffen uit de laat-Romeinse periode wat duidelijk op een bewoningfase wijst; mogelijk gaat het zelfs om een 4de-eeuws castellum op de Maasoever.

De Maas liep in een bocht rond het centrum van Stokkem en voedde de stadsgrachten. Door de ligging dicht tegen de Maas werd de stad regelmatig geteisterd door grote overstromingen. De Rachelsbeek is het restant van deze meander, waar het dicht bij de stad breder water is, wordt het de Ouzair genoemd. Deze toenmalige Maas liep vanaf Stokkem vrij recht naar het zuiden af, maar door een verlegging boog hij zich naar het oosten. Deze tweede meander (nu de Oude Maas genoemd) werd pas relatief recent afgesneden waardoor er nog een breed water te zien is, echter door de grindwinningen is slechts een deel van de meander nog gaaf bewaard. Tijdens deze grindwinning aan de oude meander werden verschillende middeleeuwse gebruiksvoorwerpen opgebaggerd. Deze artefacten suggereren reeds bewoning te Stokkem omstreeks de negende eeuw. Rond 1036 bouwden de graven van Loon de burcht van Stokkem op een natuurlijke hoogte op de linkermaasoever. De burcht is het toneel van vele gevechten en strubbelingen; 1363 strijd om het graafschap Loon, 1485 conflict tussen familie de la Marck en prins-bisschop Jean de Horne, 1675 en 1678 ingenomen door de Fransen en in 1679 ontmanteld verlaten, tijdens de negenjarige oorlog bezet door Duitsers. In 1702 wordt hij bezet door Franse troepen. De belegerende Hollandse troepen beschieten de burcht zo fors dat hij tot een ruïne gereduceerd wordt. Later wordt de ruïne ook afgebroken en verkocht zodat het materiaal gebruikt kan worden voor de bouw van huizen in Stokkem. In 1878 wordt het huidige [kasteel Carolinaberg](#) in eclectische stijl gebouwd door F. Caïmo, ter nagedachtenis aan zijn overleden vrouw Carolina de la Brassine. In het park bevinden zich de resten van de oudste verdedigingswerken langs de Maas: de Beer en Blauwmuur. Vlakbij het kasteel (op de grens van de ankerplaats) ligt nog een restant van de aarden wal die deel uitmaakte van het 13de-eeuws verdedigingssysteem van de stad bestaande uit grachten en wallen met een houten palissade. Later werden hier de stadsmuren gebouwd; de stadsmuur aan de oude Maasarm werd gesloopt in 1891. Ten oosten van het park ligt de oude meander van de Maas nog duidelijk zichtbaar. Naast het kasteel bevindt zich nog een monumentale beuk, daterend van de parkaanleg in de 19de eeuw. Tussen het kasteel en de oude Maasmeander lag het Penitentenklooster, opgericht in 1544 en gesloopt na 1789. Hier vlakbij, aan de Oude Maasstraat, lag ook de kade van Stokkem met een veerpont, alvorens de rivier haar bedding meer oostwaarts verlegde. Hiervan getuigt nog de 17de-eeuwse [schippersherberg](#).

Stokkem had stadsrechten en haalde zijn inkomsten niet zozeer uit agrarische activiteiten. In de 19de eeuw kent de korverij een belangrijke bedrijfstak in Stokkem. Veel mensen waren werkzaam bij de productie en verwerking van de wissel. Rond 1855 werden vele weilanden omgezet in wisselvelden. De manden werden vooral gemaakt in functie van de fruitteelt en waren daardoor qua omzet afhankelijk van de fruitoogst. In jaren van mislukte oogsten kon het nog eens voorkomen dat men zijn producten niet kwijt raakte met verlies als gevolg. Door de opkomst van margarinefabrieken in de omgeving in de jaren 1880, ontstaat een nieuwe afzetmarkt voor botermandjes. Van het begin van de 20ste eeuw gaat de productie en teelt van de wissel echter achteruit. Nu is er nog weinig terug te zien van deze eens zo grote bedrijfstak. In het Maascentrum De Wissel is een vlechtwerkmuseum ondergebracht om het ambacht van het wisselvlechten nog levend te houden.

Meeswijk ontstond ook aan de toenmalige Maas. De oudste vermelding dateert uit 946 als Masuic en betekent nederzetting aan de Maas. Hier lag de linkeroever van de rivier aanzienlijk hoger en vormde daardoor een ideale plek om op te bouwen. De straat tegen de rivier vormde dan ook het eerste centrum van het dorp (de huidige Genootstraat). Mogelijk was Meeswijk van de 10de tot de 14de eeuw een klein havendorp. Enkele jaren na 1386 verlegde de Maas zijn loop waardoor het dorp ver van de rivier kwam te liggen. Vanaf circa 1300 maakte Meeswijk deel uit van de heerlijkheid Leut.

Ongeveer halfweg tussen Leut en Meeswijk, in de onmiddellijke omgeving van twee indrukwekkende dreven, staat het 18de-eeuwse [kasteel Vilain XIII](#) met dienstgebouwen, hoeve, gesmeed ijzeren inkomhek, ijskelder, slotgrachten en park. De slotgracht in stervorm rond het kasteel is voor het grootste gedeelte mooi bewaard gebleven. In de 13de of 14de eeuw werd op deze plek door de familie van Tongeren een burcht gebouwd. In 1475 komt Leut in handen van Godart van Vlodrop. Zijn opvolger Willem van Vlodrop bouwt eind 15de, begin 16de eeuw een nieuw kasteel, het oude kasteel was op dat moment volledig vervallen. Van deze bouw fase dateren de mergelstenen gedeeltes van het kasteel. Rond 1614-1615 is de omgeving van het kasteel één van de eerste plekken langs de Maas waar dijken werden gebouwd. Het huidige U-vormige landhuis in baksteen kreeg zijn vorm in de 17de eeuw, de voorgaande gebouwen werden daar grotendeels voor afgebroken. Op het domein staan twee L-vormige dienstgebouwen in classicistische stijl daterend uit 1753-1788. In latere periodes werden nog verschillende, voornamelijk decoratieve, aanpassingen doorgevoerd. In 1822 komt het kasteel door huwelijk in de handen van Vilain XIII en krijgt het zijn huidige naam. Hij is degene die in 1830 landschapsarchitect Carl Heinrich

Petersen (1792-1859) opdracht gaf voor het ontwerp voor een park in landschappelijke stijl. In de directe omgeving van het kasteel werd een 'gesloten' tuin aangelegd met bossen, fruitweiden en een loofgang die leidde naar zeven beuken die telkens aangeplant waren bij de geboorte van een dochter. Van de 18de-eeuwse geometrische tuinen, die de landschappelijke aanleg vooraf gingen, resten nog het drevenstelsel, het perceleringspatroon ten westen van het kasteel en gedeelten van de slotgracht. Kenmerkend voor het park zijn de dreven, de perspectieven, de uitdeinende parkaanleg die geleidelijk overgaat in akkers en weiden en de zeldzame dendrologische verzameling aangelegd door Charles Ghislain Vilain XIII als gevolg van zijn buitenlandse reizen als ambassadeur en minister van buitenlandse zaken. Een aantal boomsoorten komen in Vlaanderen enkel in dit park voor. Tegen Meeswijk ligt de nog bewaarde tuinmuur van de 19de-eeuwse moestuin, de huidige bestemming bestaat uit voetbalvelden. Na de dood van de laatste erfgenaam van Vilain XIII werd het kasteel en het park overgelaten aan de koolmijnmaatschappij Limburg-Maas die het goed de bestemming van ziekenhuis gaf en een nieuwe aanbouw optrok. In 1980 wordt er een verpleeghuis voor bejaarden ondergebracht. Momenteel heeft één van de bijgebouwen een horecafunctie en wordt het kasteel zelf ook als feestzaal gebruikt. In het park ligt een deel van een dijk die het mijnverzakkingsgebied moest beschermen tegen instromend water.

Vanuit het kasteeldomein Vilain XIII loopt een dreef in westelijke richting naar de [windmolen Nieuw Leven](#). De molen behoorde dan ook, zeker vanaf de 17de eeuw, toe aan het kasteeldomein. Rond 1600 stond er reeds een staakmolen op deze plek. De huidige molen dateert uit 1801 en werd De Wachter genoemd. In 1920 kwam de molen (net als het kasteel) in eigendom van de koolmaatschappij Limburg-Maas. Na uitgebreide herstellingswerken in 1925 werd hij Nieuw Leven gedoopt. Nadat hij een tijd buiten gebruik is geweest, werd de molen in 1995 weer maalvaardig hersteld.

Vondsten uit neolithicum en ijzertijd geven aan dat Leut reeds vroeg bewoond was. De ligging dichtbij de Romeinse weg Maastricht-Tongeren doet een Romeinse kolonisatie vermoeden. De dorpskern van Leut bevat een homogeen 19de-eeuws dorpsplein met openbare en private gebouwen uit dezelfde periode en belangrijke materiële overblijfselen uit de vroegere ontwikkelingsgeschiedenis van de heerlijkheid Leut. Het dorp was onlosmakelijk verbonden met de burcht, later het kasteel. Dit is terug te zien in de opbouw van het dorp met een imposante dreef die van het kasteeldomein rechtstreeks naar de kerk loopt. De oorspronkelijke kerk bevond zich op de plaats van het huidige [kerkhof](#), waar nog ondergrondse funderingen liggen. Op het kerkhof liggen verschillende graven van dorpsbewoners en prominenten uit Leut. De oudste steen dateert uit 1630, de meest beeldbepalende is het graf van Vilain XIII. In 1875-76 werd de huidige [neoromaanse Sint-Pieterskerk](#) gebouwd. Aan de noordzijde van de kerk is een oratorium (bidvertrek) van Vilain XIII, van welke kant ook de dreef richting het kasteel vertrekt. Naast het kerkhof staat de pastorie, een [dubbelhuis](#) met pilastergevel in neoclassicistische stijl. Op het plein bij de kerk staan [drie lindebomen](#) waar tot 1795 volksvergaderingen of 'voogdgingen' gehouden werden, waarbij recht gesproken werd en wetten en costuimen in herinnering gebracht werden. Bij de lindes is een dorpspomp voor gemeenschappelijk gebruik. Rond het dorpsplein nog verschillende andere waardevolle gebouwen; het [neoclassicistische schoolgebouw en gemeentehuis](#), de [18de-eeuwse brouwerij en herberg Het Paenhuis](#). Wegels voerden naar de omliggende landbouwgronden, zoals bijvoorbeeld het Klein Kampwegske.

De bebouwing in de Maasvallei is geconcentreerd in dorpen, ontstaan op de oevers van de Maas. In de uiterwaarden zelf beperkt de bebouwing zich tot enkele grote (oude) hoeves, en kleine gehuchten, recente bebouwing ontbreekt wegens het overstromingsrisico. De bebouwing was veelal gelegen op (natuurlijke) verhogingen in de uiterwaarden. De wegen zijn veelal nog onverhard.

Vlakbij de noordelijke grens van de ankerplaats ligt de hoeve Veerhof, zo genoemd naar het Groot Veer over de Maas dat hier in de 15de eeuw lag en toekwam aan de abdis van de abdij van Thorn.

Het [Nuchelenhof](#) zou mogelijk opklimmen tot de Frankische landname. Op de Tranchot en Ferrariskaart is een gesloten hoeve te zien waar verschillende wegen naartoe lopen. Rond de hoeve lag een (omhaagde) tuin. De hoeve is in latere tijden ingrijpend verbouwd, maar vormt desondanks een belangrijke site in de uiterwaarden.

Nog dicht bij de rivier ligt [hoeve Damiaan](#), daterend uit het begin van de 19de eeuw wanneer de grond aldaar minder onder invloed van de rivier kwam te liggen. De loop van de Maas verlegde zich in 1740. Oorspronkelijk lag er een eiland genaamd Damiaan in de Maas, waarop waarschijnlijk al een afspanning of schippersherberg was gelegen, echter over de locatie is geen zekerheid aangezien noch op de Ferraris- noch op de Tranchotkaart een gebouw is weergegeven op deze plek. Het huidige gebouw werd eind 20ste eeuw gerestaureerd en er werd een wal rondom aangelegd die bij hoge waterstanden gesloten kan worden. [Hoeve De Krauw](#) ten zuidwesten van Damiaan, werd ook dichtbij de Maas gebouwd, op een iets hogere plek in de uiterwaarden. De oorsprong van de hoeve is onduidelijk. Op de atlas der Buurtwegen wordt op deze locatie een hoeve "Oude Maas" weergegeven, maar op de topografische kaart van 1872 is het niet meer te zien. Op de kaart van 1936 wordt een gebouw weergegeven, in 1960 wordt deze De Krauw genoemd. Tegen de rivier zijn hier duidelijke ontginningsputten te zien.

Ten noorden van Elen staan nog enkele grote historische hoeves. [Kraeyenboschhoeve](#) was een belangrijke hoeve en afspanning gelegen op de weg Maaseik-Maastricht. Het was de zetel van het Laathof Crauwelsbos. In de buurt ligt het [Diepbeekhof](#), naar de gelijknamige beek die hier een oude meander van de Maas volgt en (stroomopwaarts) ook Zanderbeek genoemd wordt. Het huidige gebouw dateert uit 1886 wanneer de hoeve heropgebouwd moest worden na een vernietigende overstroming. Ook ligt er nog een L-vormige hoeve uit de 19de eeuw. Langs de Zandstraat liggen het [Kloosterhof](#) en [Zanderhof](#). Het 18de-eeuwse Kloosterhof was eigendom van het Agnetenklooster van Maaseik; het Hof van 't Zand te Eelen wordt een eerste maal in de bronnen vermeld in 1391. Nabij staat de [Molen De Hoop](#), een imposante stenen stellingmolen. De molen werd gebouwd in 1870 en recent maalvaardig gerestaureerd. Juist ten zuiden van de dorpskern van Elen liggen het [Kapelhof](#) en kapel uniek vanwege de nog bewaarde samenhang tussen kapel en laathof, waardoor de sociale structuur van de middeleeuwse gemeenschap wordt geïllustreerd. Zij vormen de kern van het oude gehucht Ophoven die thans door bebouwing verbonden is met Elen. Het 'laathof van de kapel' wordt het eerst vermeld in 1400. De kapel van Onze-Lieve-Vrouw van Rust bestond reeds voor 1400 maar werd (waarschijnlijk in 1752) door de kruisheren hersteld en vergroot. Een legende vertelt dat bij een hoge waterstand hier een Onze-Lieve-Vrouwebeeld aanspoelde. Dit beeld werd bewaard in de

kapel, echter tijdens de Franse periode werd het door kruisheer Coopmans, pastoor van Heppeneert, in veiligheid gebracht en verplaatst naar zijn huidige plaats in de bedevaartkapel van Heppeneert. Elk jaar vind in de kapel te Elen nog de wijding van de kruidwisen plaats, gebonden bundeltjes van in de uiterwaarden geplukte planten (met name boerenwormkruid).

In Rotem (de oude dorpskern ontwikkelde langs de de Schiervellaan en haaks daarop de Kempenstraat) liggen verschillende relikten die ooit dicht tegen de rivier lagen; hoeves, een ruïne en een kasteel. Het oudste relict is de ruïne van een midden 15de-eeuws gebouw, waar alleen de bergkelder nog bewaard is gebleven. Het betreft een oorspronkelijk 14de-eeuwse landhoeve die later (15de eeuw) omgebouwd werd tot een burcht met donjon. Het complex lag op een lichte verhevenheid en was omgracht, wat nu nog zichtbaar is in het reliëf. Bij dit historisch leen van Olmen of Olmont hoorde een hoeve, het [Olmen- of Verschuylenhof](#), één van de eerste ontginningen van Rotem. In 1371 werd het hof voor het eerst vermeld, er waren toen twee watermolens op het complex aanwezig. De huidige gebouwen dateren voornamelijk uit eind 19de begin 20ste eeuw. Mogelijk vormde de bergkelder met mergelstenen donjon de primitieve kern van de latere Olmenhoeve. In de buurt van de Kempenstraat staan nog verschillende hoeves, waaronder de Kesselshoeve, evenals een gietijzeren pomp.

Het [Kasteel Ommerstein](#) gaat terug tot het laathof Biezenhof, gelegen in moerassig gebied tussen twee oude meanders. In de 14-15de eeuw wordt het Kesselhof genoemd naar de familie van Kessel. De 17e eeuw was een bloeiperiode voor het slot, een ingewerkte toren is nog een restant van deze periode. Vanaf eind 18de eeuw wordt het kasteel omgebouwd tot een lustslot. De voormalige slotgracht werd vanaf het midden van de 19de eeuw gedeeltelijk gedempt. In de jaren 1880 werd een Engels park aangelegd waarbinnen nog verschillende bomen van uitzonderlijke waarde vanwege ouderdom, omvang of hoogte. Een oude Maasmeander werd geïntegreerd in het parkontwerp. Binnen de slotgracht is een lusttuin aangelegd. Het neomiddeleeuwse lustslot werd in de 20ste eeuw opnieuw in classicistische zin verbouwd, met de oorspronkelijke 18de-eeuwse gevel als model.

Ten oosten van Dilsen ligt het gehucht Booien. Tot 1751 lag Booien op natuurlijke hoogte op de rechteroever van de Maas en behoorde het tot het Nederlandse Grevenbicht. Door een verlegging van de rivier komt het op de linkeroever te liggen en in 1839 wordt het officieel bij de gemeente Stokkem gevoegd. Het dorp heeft een landelijk karakter en kent een dichte concentratie van kleine vooral 19de-eeuwse hoeven. Juist ten zuiden van het dorp staat de mooie [Kapel van Onze-Lieve-Vrouw van Zeven Smarten](#), opgericht in 1887 op de plaats van een wegruis.

Nabij Stokkem lag het gehucht Molenveld. Nu is echter niet meer zichtbaar dat het om een losstaand gehucht ging, 20ste-eeuwse uitbreidingen van Stokkem hebben het gehucht opgenomen.

Nabij het park van het kasteel Vilain XIII liggen een tweetal hoeves die tot de verlegging van de Maas op de rechteroever van de rivier lagen. Het [Palmenhof](#) was een voormalige cijnshoeve. Het is een ruime, gesloten hoeve, waarvan de oudste elementen dateren van 1737. Oorspronkelijk lag de hoeve ver van de rivier, maar door verleggingen ligt ze nu relatief dichtbij de Maas. Bij de hoeve staan nog verschillende hoogstamfruitbomen. De [hoeve Oude Maashof](#) ligt ten noorden van het park van kasteel Vilain XIII. Het betreft een semi-gesloten boerderij waarvan de oudste elementen dateren uit de 18de eeuw. Nabij deze hoeve is een oude leemgroeve zichtbaar.

Tegen de Maas, nabij Leut, situeert zich Mazenhoven, tot in de 18de eeuw een vrij belangrijk gehucht. Oorspronkelijk lag de Maas iets verder naar het oosten en behoorde ook het nu Nederlandse Maasband, tot de gemeente Leut. Door verleggingen van de rivier kwam Maasband op de rechteroever en dus in Nederland te liggen en ligt Mazenhoven nu dicht tegen de rivier. De enkele huizen en hoeves liggen beschut achter de Maasdijk, met vlakbij de kapel van Onze-Lieve-Vrouw van Overwinning die opgericht werd door Vilain XIII, en op de oever één van de gietijzeren grenspalen van 1843. In de loop van de 20ste eeuw breidde de lintbebouwing aan de weg tussen Leut en Mazenhoven uit waardoor een landschappelijke barrière gevormd werd. Ten noordoosten van het gehucht werd 16de-eeuws aardewerk aangetroffen verwijzend naar landelijke bewoning.

De alluviale vlakte is rijk aan verschillende afzettingen van sediment. De waarde hiervan heeft men door de tijd heen gekend. Tot in de 20ste eeuw werd vooral op kleine schaal grondstof ontgonnen, met name klei of leem (Formatie van Leut: Mullem klei en Heppeneert leem). Dit heeft zich vertaald in reliëfverschillen, over de hele ankerplaats zijn opvallende kleine lager liggende percelen te vinden. Nabij Heppeneert zijn een aantal percelen uitgegraven die momenteel onder weide liggen, de rechthoekige vorm benadrukt de antropogene invloed bij het ontstaan van dit reliëf. Bij het Maashof valt een relatief groot perceel op waarop struweel groeit. In het uiterste zuiden van de ankerplaats ligt het natuurreservaat Maaswinkel waar de uiterwaard langs de Belgische kant het breedst is. De middeleeuwse Maas maakte hier een scherpe bocht, vandaar de benaming. Leemwinning voor baksteennijverheid en ook kleinschalige grindwinning lieten een gradiëntrijk terrein na. Op dit terrein is ondertussen een natuurreservaat ontwikkeld waar onder andere de zeer zeldzame boomkikker voorkomt en er staan ook nog exemplaren van de eveneens zeldzame zwarte populier en bittere wilg.

Grondstofwinning

Op veel andere plekken in de Maasvallei werd in vanaf de jaren 1940 op grote schaal grind (en zand) gewonnen vanwege de hoge kwaliteit van dit Maasgrind. In de decennia die daarop volgen, verdwijnen grote stukken uiterwaard als gevolg van deze grondstofwinning. De groeve van Stokkem is een typelocaliteit voor de Grinden van Stokkem (Formatie van Lanklaar) die de jongste grindafzettingen vormen binnen het gebied. Nog interessant zijn de hier en daar gevonden zeer grote blokken, vele meer dan 1 m breed. Het zijn waarschijnlijk overblijfselen van een stuk Kempisch Plateau waarbij deze blokken praktisch alleen een verticaal transport ondergaan hebben. Bij deze ontginningsactiviteiten kwamen regelmatig ook archeologische artefacten aan het licht zoals bij de groeves in de Maasbeemder Greend waar Romeins aardewerk werd aangetroffen.

Om vat te krijgen op de negatieve gevolgen voor ecologie (en landschap), werd in 1993 een grinddecreet opgesteld waarin een afbouw wordt voorgesteld. Momenteel is grindwinning als hoofddoel niet meer toegestaan en is de grondstofwinning aan strikte regels vastgelegd. De voormalige grindplassen worden ingericht als natuur- en/of recreatiegebied maar laten desondanks grote sporen na in het landschap.

Ook de grondstofwinning elders in de regio had grote gevolgen voor de Maasvallei. De steenkoolontginning vanuit Eisden-Mijn gedurende de 20ste eeuw ging gepaard met mijnverzakkingen. Binnen de ankerplaats heeft dit vooral gevolgen voor het zuidelijk deel. Om te voorkomen dat de dorpen Leut en Meeswijk onder water lopen moet het gebied voortdurend kunstmatig ontwaterd worden. Het weggepompte grondwater wordt gebruikt voor de drinkwatervoorziening. Oorspronkelijk werden een aantal kleine dijken aangelegd ten oosten van Meeswijk om het mijnverzakingsgebied te beschermen tegen instromend Maaswater. Later werd een dijk direct tegen de Maas verhoogd om dit verzakingsgebied te behoeden voor overstroming.

- Informatie verkregen van H. Gielen (Nv De Scheepvaart) met betrekking tot de Maas (Hasselt, 10 november 2011).
- Onroerend Erfgoed [Limburg], Beschermingsdossier OL001084, Aarden wal tussen "Op Het Kasteel" en binnenstad en "Langs De Wal" (J. Gerits & J. Gyselinck, 1999).
- Onroerend Erfgoed [Limburg], Beschermingsdossier OL001854, Resten van burcht in het kasteelpark (J. Gerits, 2004).
- Onroerend Erfgoed [Limburg], Beschermingsdossier OL001843, Kapel O.-L.-Vrouw van Rustkapel (S.N., 2004).
- Onroerend Erfgoed [Limburg], Beschermingsdossier OL001842, Voormalig laathof "Kapelhof" (S.N., 2004).
- Onroerend Erfgoed [Limburg], Beschermingsdossier OL001682, Kasteel Ommerstein en bijgebouwen, kasteelhoeve, park en domeindreven, (S.N., 2002).
- Onroerend Erfgoed [Limburg], Beschermingsdossier OL001683, Hoeve Verschuylenhof en omgeving (S.N., 2002).
- Kabinetskaart van de Oostenrijkse Nederlanden voor Zijn Koninklijke Hoogheid de Hertog Karel Alexander van Lotharingen, Jozef Jean François de Ferraris, Koninklijke Bibliotheek van België, uitgegeven in 1770-1778, schaal 1:11.520 herleid naar 1:25.000.
- historische handschriftkaart van Tranchot en Von Müffling, 1801-1828, op schaal 1:25.000.
- Gereduceerde Kadasterkaart van België, Dépôt de la Guerre, uitgegeven in 1845-1855, schaal 1:20.000.
- Atlas Cadastral parcellaire de la Belgique, Philippe-Christian Popp, uitgegeven in 1842-1879, schaal 1:5000.
- Topografische kaart van België, Philippe Vandermaelen, uitgegeven in 1846-1854, schaal 1:20.000.
- Topografische kaarten van België, Eerste editie, Krijgsdepot, uitgegeven in 1865-1880, schaal 1:20.000.
- Topografische kaarten van België, Tweede editie, Militair Cartografisch Instituut, uitgegeven in 1880-1884, schaal 1:20.000.
- Topografische kaarten van België, Derde editie, Militair Cartografisch Instituut, uitgegeven in 1889-1900, schaal 1:20.000.
- Topografische kaarten van België, Herziening derde editie, Militair Cartografisch Instituut, uitgegeven in 1900-1930, schaal 1:20.000.
- Kaart van België, Militair Cartografisch Instituut, uitgegeven in 1928-1950, schaal 1:20.000.
- Kaart van België, Militair Geografisch Instituut, uitgegeven in 1949-1970, schaal 1:25.000.
- Topografische basiskaart numerieke reeks, Nationaal Geografisch Instituut, uitgegeven in 2009, schaal 1:10.000.
- ALBERTS W.J. 1974: *Geschiedenis van de beide Limburgen - beknopte geschiedenis van het gebied omvattende de tegenwoordige Nederlandse en Belgische provincies Limburg - deel II (vanaf 1632 tot 1918)*, Assen.
- ALLARD D. (eds.) 1995: *Bronsdépôt van Heppeneert (8e eeuw v. Chr.)*, Brussel.
- ALLEMEERSCH L. 1994: Planten op de winterdijken langs de Grensmaas, *Jaarboek Likona* 1993, Hasselt.
- ALLEMEERSCH L. en PAULISSEN E. 1995: Het Maasland in: *Fascinerende Landschappen van Vlaanderen en Wallonië in kaart en beeld*, Leuven.
- BEERTEN K. 2005a: *Technische tekst bij de quartairgeologische kaart – kaartblad 10-18*, Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap – Afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie, Brussel.
- BEERTEN K. 2005b: *Toelichting bij de quartairgeologische kaart – kaartblad 26*, Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap – Afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie, Brussel.
- DESMET J., ROYEAERD J. 1983: Ontgrondingen in het Vlaamse landschap, gaten in onze cultuur? *Natuurreserveaten*, juni-juli, 5.3.
- DE HARLEZ DE DEULIN N. 2008. *Parcs et jardins historiques de Wallonie*, Namur.
- DREESEN R., DUSAR M. en BEERTEN K. 2000: De onderkant van Limburg, verwaarloosd erfgoed in: *Limburgse Koepel voor Natuurstudie – jaarboek 2000*, Provincie Limburg – LIKONA, 19-31.
- DRIESSEN R. 1988: *Daar de Maas door deze gemeente stroomt: Elen en Visserweert 1814-1839*, Elen.
- ENGELLEN L. 2005: De korverij in Stokkem. In *Tesi samanunga vvas edele und scona, Limburg het Oude Land van Loon Extranummer*, Hasselt.
- FEYEN A. s.d., *De Maaswaterwaarden: bescherming gevraagd!* s.l.
- GULLENTOPS F., WOUTERS L. 1996: *Delfstoffen in Vlaanderen*, Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.
- MEDAER F. 1994: *Kroniek van de parochie van St.-Laurentius Meeswijk*, Kerkfabriek Meeswijk.
- MAENEN J., DRIESSEN R. & INDEKEU B. 2005: De korverij te Stokkem, *Limburg Het Oude Land van Loon Extranummer 4: Tesi samanunga vvas edele und scona*, 277-290.
- ORCHIS VZW. s.d. *Dossier Maaswaterwaard Mechelen a/d Maas*, Klasseringsaanvraag.
- PAULISSEN E. 1966: Eerste resultaten van een morfologisch onderzoek in de vallei van de Maas in Belgisch Limburg, *Acta geographica Lovaniensia* IV, 114-128.
- PAULISSEN E. 1970: Excursiegids de Geomorfologie van de Limburgse Kempen, *De Aardrijkskunde* 3, Leuven, Werkgroep Aardrijkskunde.
- PAULISSEN E. 1973: De morfologie en de kwartairstratigrafie van de Maasvallei in Belgisch Limburg, *Verhandeling van de Koninklijke academie voor wetenschappen, letteren en schone kunsten van België. Klasse der Wetenschappen XXXV*, 127.
- PAULISSEN E. 1973: Het landschap van de Romeinse Maasvallei in Belgisch Limburg, *Het Oude Land van Loon – Jaarboek van de federatie der Geschied- en Oudheidkundige kringen van Limburg XXVIII*, 25-55.
- PAULISSEN E. 1978: *Over de geomorfologie van Limburg*, Instituut voor Aardwetenschappen, KU Leuven.

- PAULISSEN E. 1981: De Geomorfologische kaart en het gewestplan, *De Aardrijkskunde* 1.2, 95-99
- PAULISSEN E. 1987: De Maas: kenmerken en betekenis. De Maas: dode riool of levende waterloop? - *Verslagboek Maassymposium* 1-2 maart 1986, Stadsbestuur Maaseik, deel 1, 1-22
- PROVINCIE LIMBURG 2012: *Ruimtelijk structuurplan Provincie Limburg, gecoördineerde versie*, Hasselt.
- RUTTEN J. s.d.: *Ecologisch Rapport, Uiterwaarden te Heppeneert-Elen*, Maaseik.
- VANDEKERKHOVE K. 2005. *Bosreservaten-Nieuws* 5 (april 2005), op www.inbo.be/files/bibliotheek/06/167806.pdf. Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer.
- VAN LOOY K., KURSTJENS G., PETERS B. 2009: *Maas in Beeld. Vlaamse Maasvallei. Resultaten van 15 jaar ecologisch herstel*, s.l.
- VANSTEELANDT P. 1984: De waterhuishouding in het mijnverzakingsgebied van de kolenmijn Eisden (deel 2), *Water* 19.6.
- SIMONS R. s.d.: *Molen Nieuw Leven, Leut (Maasmechelen)* [online], (geraadpleegd augustus 2010).
- SIMONS R, WIJNANTS H, JURGENS N & DENEWET L, s.d.: *Molen De Hoop, Elen (Dilsen-Stokkem)* [online], (geraadpleegd augustus 2010).
- S.N.: *Maascentrum de Wissen* [online], (geraadpleegd april 2010).
- S.N.: *Het grinddecreet* [online], www.lne.be/themas/natuurlijke-rijdommen/het-oppervlakedelfstoffenbeleid/het-grinddecreet (geraadpleegd april 2010).
- S.N.: *In het spoor van Willem van Oranje. Een veldtocht langs de Grensmaas op zoek naar haar invloed op het protestantisme* [online] www.grensschap.eu/Bibliotheek/Veldtocht/Excursie%20Protestantisme%20-%20def.pdf (geraadpleegd juni 2010).
- S.N.: *Databank Ondergrond Vlaanderen* [online], www.dov.vlaanderen.be (geraadpleegd januari 2013).

Waarden

Is aangeduid als

- **Dilsen, Elen, Rotem, Stokkem (Dilsen-Stokkem), Maaseik (Maaseik), Leut, Meeswijk, Vucht (Maasmechelen)** De Maasvallei tussen Maaseik en Maasmechelen is vastgesteld in de landschapsatlas.

Omvat de aanduiding als

- **Heppersteenweg (Maaseik)** De bescherming als landschap betreft het gebied De Sloot. Binnen dit gebied lopen de Zanderbeek-Sloot door een fossiele meander van de Maas, waarvan nog een relict terug te vinden is in het westen van het beschermde landschap. De beek mondt uit in de Maas net ten noorden van het beschermde landschap. Door de aanleg van dijken op een relatief grote afstand van de rivier ontstonden brede uiterwaarden, die nog regelmatig kunnen overstromen.
- **Dreef, Ganzenpoelstraat, Genieskensstraat, St-Pietersstraat (Maasmechelen)** De dorpskern van Leut (Maasmechelen) is beschermd als dorpsgezicht.
- **Elen, Rotem (Dilsen-Stokkem)** Het erfgoedlandschap Elerweerd werd aangeduid op basis van de vastgestelde ankerplaats 'Maasvallei tussen Maaseik en Maasmechelen' bij gewestelijk RUP 'Elerweerd'.
- **de Schiervellaan (Dilsen-Stokkem)** De bescherming als monument betreft het kasteel Ommerstein, de bijgebouwen, een kasteelhoeve, het park, het domein en de bijhorende dreven.
- **Dreef, Ganzenpoelstraat, Genootstraat, Koetestraat, Moleneindstraat (Maasmechelen)** De bescherming als landschap betreft het kasteelpark Vilain XIII. Deze bescherming is een uitbreiding van het landschap dat beschermd werd in 1953. Het kasteel met bijgebouwen, die ook tot deze beschermingen als landschap behoren, zijn ook beschermd als monument bij ministerieel besluit van 7 december 1987.
- **Dreef 148 (Maasmechelen)** De bescherming als landschap betreft het kasteel Vilain XIII en omliggend park Het kasteel dateert in zijn huidige vorm uit het einde van de 17de eeuw, maar heeft een oudere kern. Het omliggende landschappelijk park in Engelse stijl werd aangelegd in de eerste van de 19de eeuw.

Omvat

- **Zonnestraat (Dilsen-Stokkem), Pastoorsdijk (Maaseik)** Het proefsleuvenonderzoek gaf verschillende zones aan met archeologische sporen uit het Neolithicum (zowel midden als laat), de Bronstijd en de IJzertijd. In sommige gevallen betroffen het nederzettingssporen bestaande uit paalkuilen en kuilen. Greppel en silo's werden eveneens aangetroffen in het gebied net als enkele bijzondere contexten zoals een uitgebreide zone met concentraties van materiaal. Naast sporen van bewoning en landbouwactiviteiten wijst de aanwezigheid van een deel van een klokbeker mogelijk op een depositie of een door latere bodembewerking aangetast grafveld.

Is deel van

- **Dilsen-Stokkem (Limburg)**
- **Maaseik (Limburg)**
- **Maasmechelen (Limburg)**

Meer info

- <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/300128>

Gegevens opvraging

Ordernummer:	O2023-0319627	Datum opzoeking:	13/04/2023
Referentienummer:	Steenkuilstraat 70-1	Zoekdata:	73081B0037/00B000
Perceel:	73081B0037/00B000		

Resultaat opvraging perceel gelegen in Dilsen-Stokkem afdeling DILSEN-STOKKEM 4 AFD/STOKKEM/, sectie B met perceelnummer 0037/00B000 [73081B0037/00B000]

Geluidsbelasting dag en nacht

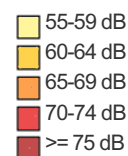
Indicatieve kaartweergave

Resultaat

- Informatief:
 - Wegverkeer: Nee
 - Spoorverkeer: Nee
 - Luchtverkeer: Nee

Legende

Geluidsbelasting nacht | 23u00 - 07u00

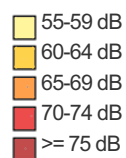
Indicatieve kaartweergave

Resultaat

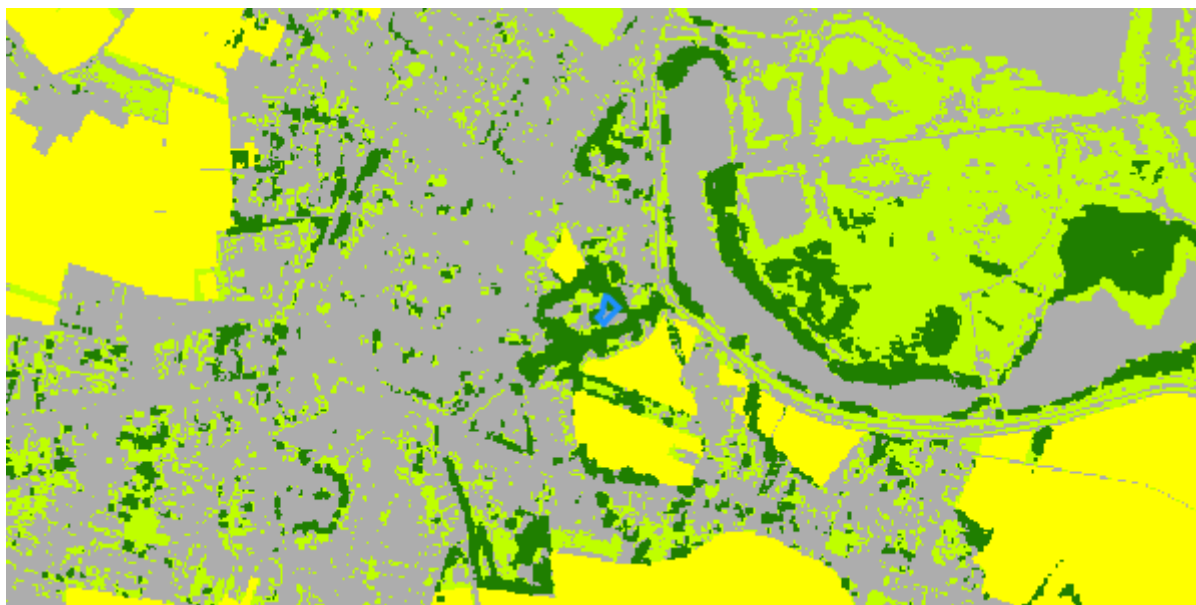
- Informatief:
 - Wegverkeer: Nee
 - Spoorverkeer: Nee
 - Luchtverkeer: Nee

Legende

Groenkaart Vlaanderen

Indicatieve kaartweergave

Resultaat

- Informatief: Hoog groen

Legende

Grondeninformatieregister OVAM

Indicatieve kaartweergave

Resultaat

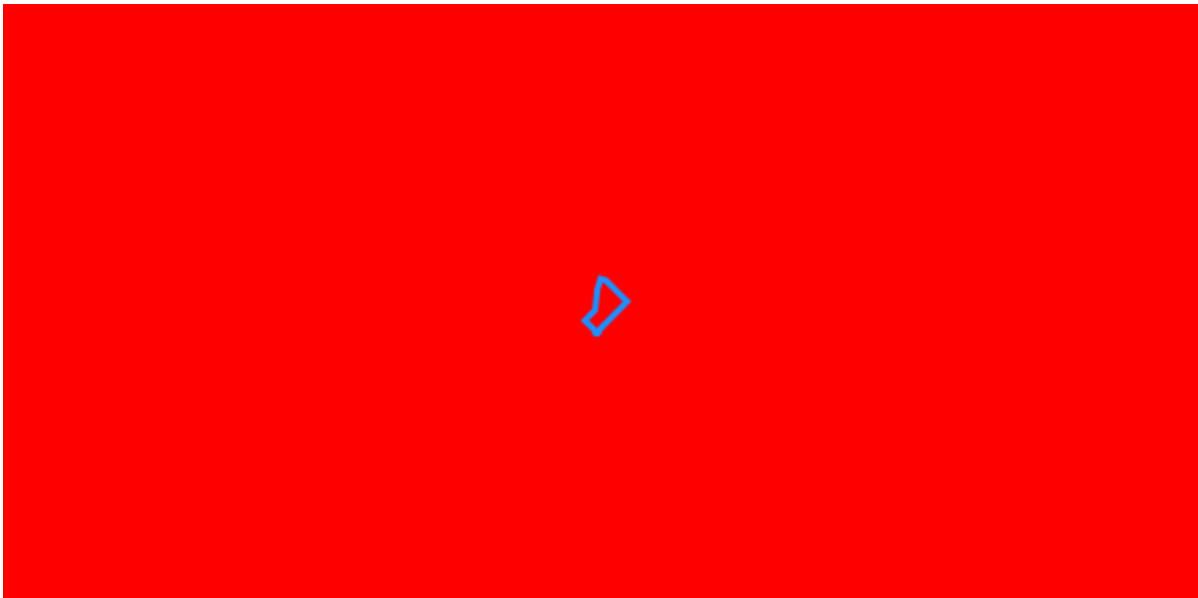
- Informatief:
 - Geen informatie beschikbaar

Legende

- Oriënterend bodemonderzoek (OBO)
- Beschrijvend bodemonderzoek (BBO)
- Bodemsaneringsproject (BSP)
- Eindevaluatieonderzoek (EEO)
- Evaluatierapport schadegeval
- Vaststelling schadegeval
- Melding schadegeval
- Melding bodemverontreiniging

Luchtkwaliteit - ozon

Indicatieve kaartweergave

Resultaat

- Gemeten waarde: 54.26

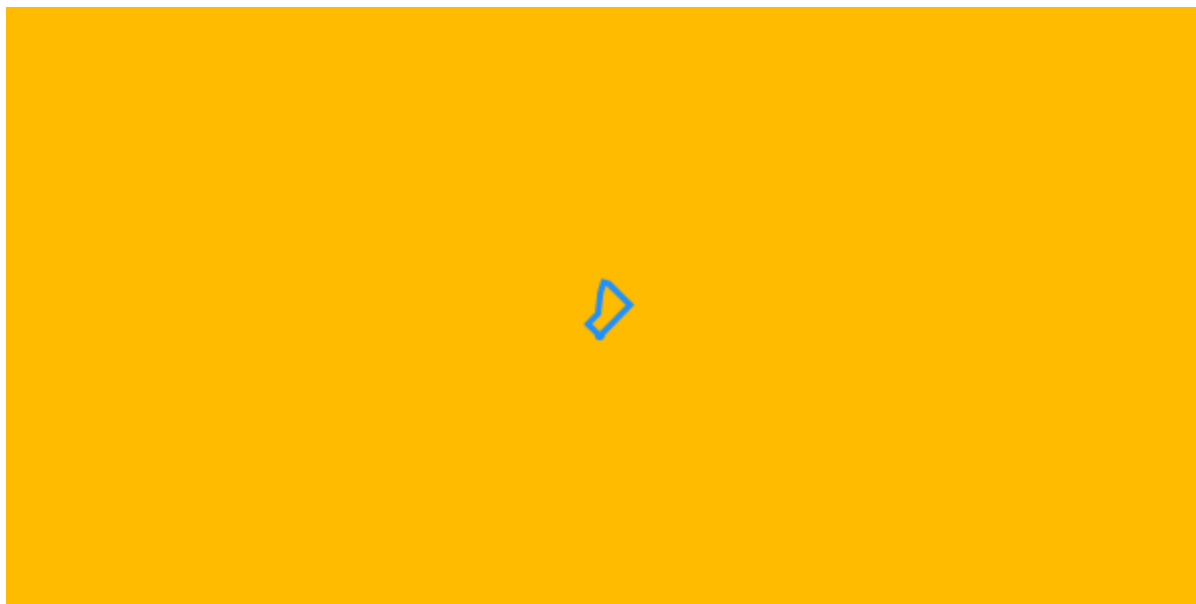
Legende

Overschrijdingsdagen

■ 1 - 3	■ 11 - 15	■ 26 - 30
■ 4 - 7	■ 16 - 20	■ 31 - 40
■ 8 - 10	■ 21 - 25	■ 40 - MAX

Luchtkwaliteit – fijn stof

Indicatieve kaartweergave

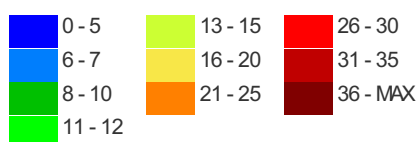

Resultaat

- Gemeten waarde: 9.09

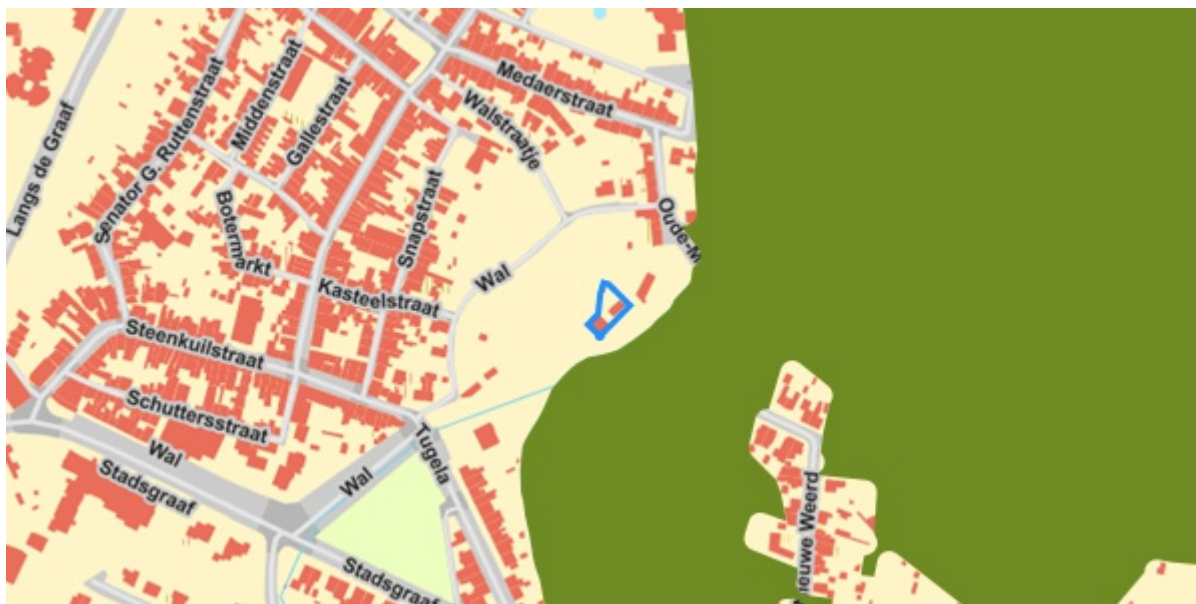
Legende

$\mu\text{g}/\text{m}^3$

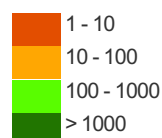

Ruimte & groen – Open ruimte

Indicatieve kaartweergave

Legende

Straling - Zendantennes

Indicatieve kaartweergave

Resultaat

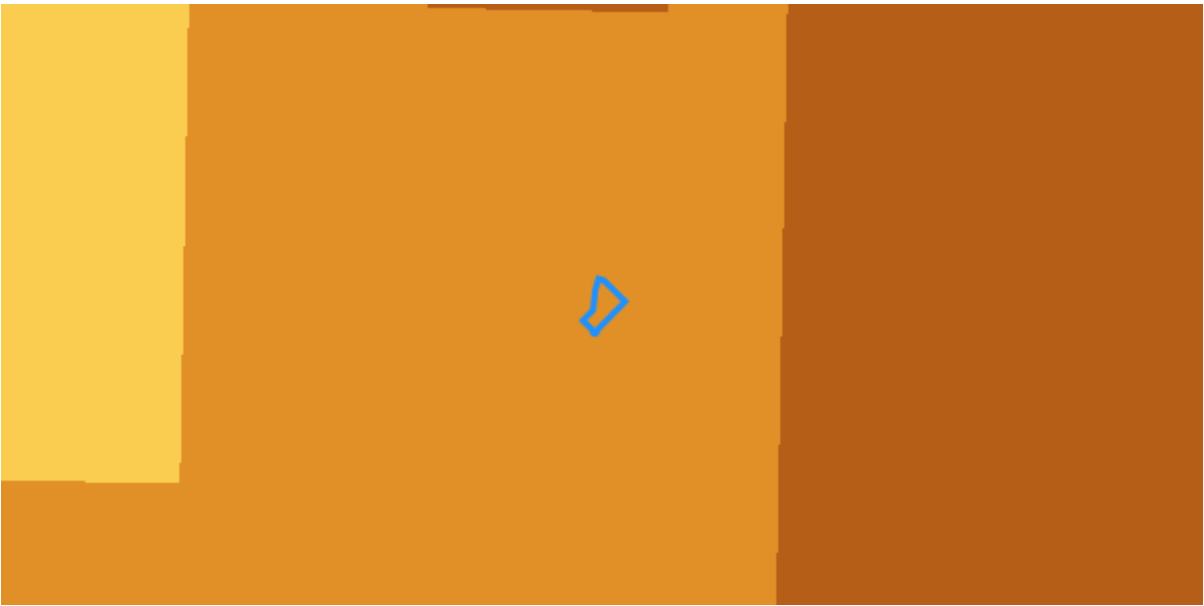
- Geen informatie beschikbaar

Legende

Goedgekeurd attest

Licht – Lichtemissies

Indicatieve kaartweergave

Resultaat

- Gemeten waarde: 10.8

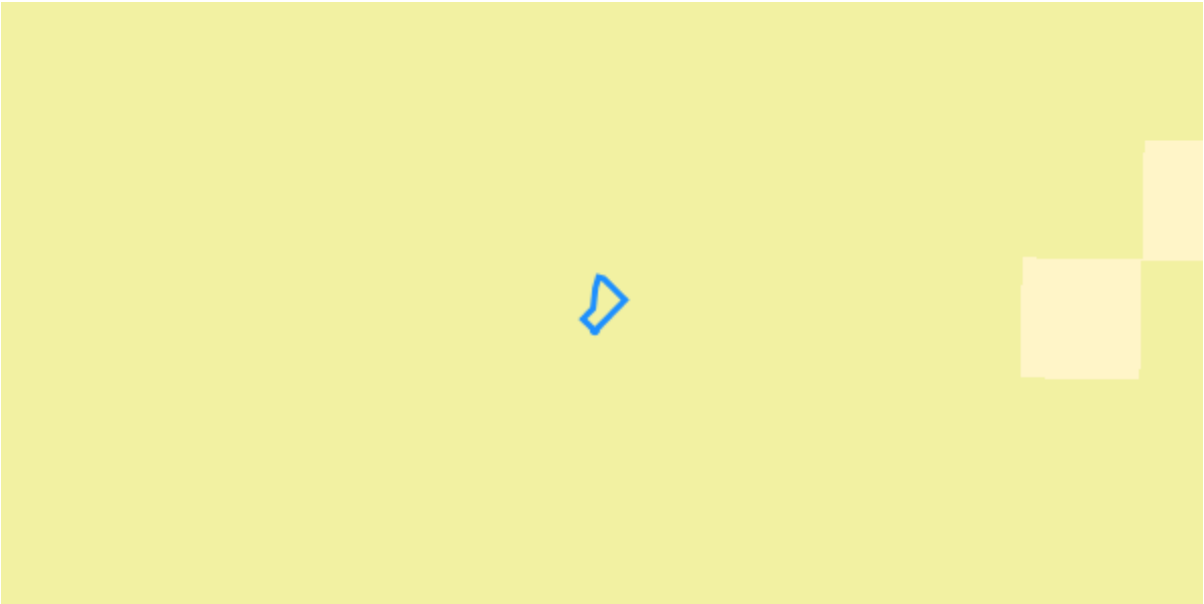
Legende

E-9 Watt/cm²/steradiaal

< 1	4 - 8	32 - 64
1 - 2	8 - 16	> 64
2 - 4	16 - 32	

Mobiliteit – Bereikbaarheid met het openbaar vervoer

Indicatieve kaartweergave

Resultaat

- Mobiliteitsscore: 0

Legende

	Beperkt
	Matig
	Goed
	Zeer goed

Welke informatie kan u terugvinden in dit uittreksel?

Strategische geluidsbelastingskaart - Vlaanderen

Geluidsbelastingskaarten worden opgemaakt in uitvoering van de Europese richtlijn omgevingslawaaï. Deze kaarten geven aan wat de geluidsbelasting is in de omgeving van de belangrijkste wegen, spoorwegen, luchthavens en agglomeraties in Vlaanderen.

De geluidsbelasting wordt op de kaarten aangegeven met twee indicatoren de Lden (dag) en de Lnight (nacht).

De geluidsbelasting op een punt is het resultaat van een modelberekening op basis van verschillende paramaters zoals: verkeersintensiteit, type verkeer, type wegdek, type trein, enz.

Groenkaart Vlaanderen

De groenkaart Vlaanderen is een overzichtskaart van het Agentschap Natuur en Bos die een overzicht biedt van het groen in Vlaanderen.

Grondeninformatieregister (OVAM)

Het grondinformatieregister (GIR) is uniek in de wereld. Nergens anders registreert de overheid gegevens over een grond zo gedetailleerd. Van zodra OVAM beschikt over een eerste rapport van bodemonderzoek, een schadegeval wordt gemeld of van zodra het perceel door de gemeente wordt opgenomen in de Gemeentelijke inventaris van riscicogronde, wordt het perceel opgenomen in het GIR. Opgelet: het register is nog niet volledig, er worden nog altijd gronden onderzocht!

Kaarten Leefkwaliteit Vlaanderen

Leefkwaliteit Vlaanderen biedt een selectie kaarten aan die de toestand van het milieu weergeven.

Meer info

www.wegenenverkeer.be
www.brusselsairport.be
www.natuurenbos.be
www.ovam.be
www.leefkwaliteitvlaanderen.be

Bron vastgoedinfo

- Kaart geluidsbelasting gegeneerd op basis van gegevens ontvangen van Agentschap Wegen en verkeer – Afdeling Wegenbouwkunde, Olympiadeaan 10, 1140 Brussel en Brussels Airport Company n.v., Luchthaven Brussel-Nationaal, 1930 Zaventem.
- Groenkaart Vlaanderen gegeneerd op basis van gegevens ontvangen van het Agentschap voor Natuur en Bos, Koning Albert II-Laan 20 8, 1000 Brussel
- Kaart Grondeninformatieregister gegeneerd op basis van gegevens ontvangen van OVAM, Stationsstraat 110, 2800 Mechelen.
- Kaart Luchtkwaliteit, Ruimte & Groen, Straling, Licht en Mobiliteit gegeneerd op basis van gegevens ontvangen van Leefkwaliteit Vlaanderen, Koning Albert II-laan 20 bus 8 / 1000 Brussel.

Document gegenereerd op basis van gegevens van Agentschap voor Natuur en bos, Agentschap Wegen en verkeer en OVAM en Leefkwaliteit Vlaanderen via de ORIS webservices.

CIB vlaanderen vzw - Kortrijksesteenweg 1005 - 9000 Gent
0425.043.508 - vastgoedinfo@vastgoedloket.be

Informatieaanvraag luchtfoto's en historische kaarten

Gegevens opvraging

Ordernummer:	O2023-0319630	Datum opzoeking:	13/04/2023
Referentienummer:	Steenkuilstraat 70-1	Zoekdata:	73081B0037/00B000
Perceel:	73081B0037/00B000		

Luchtfoto's

2019

Historische kaarten

Frickx kaarten , Carte des Pays-Bas (1712)

Info

Eugène-Henri Frickx is de stichter van een belangrijke drukkersdynastie in de 18de eeuw te Brussel. Hij werd geboren in de 1644 in het hartje van Brussel (in de Sint-Gorikswijk). Zijn vader, Henri Frickx, was een handelaar, geen drukker of boekhandelaar, maar hij kwam terecht in een drukkersfamilie via zijn huwelijk met Barbe Mommaert. Op 16 mei 1689 werd Eugène-Henri Frickx "Imprimeur de sa majesté", een privilege dat hem werd toegekend door de "Conseil privé" van de koning van Spanje. Hoewel hij al sinds 1670 als drukker actief was, duurde het tot 1703 voor Frickx zijn eerste kaarten begon te drukken en te verkopen.

Villaret kaarten (1745 – 1748)

Info

De Villaretkaart is genoemd naar Jean Villaret, ingenieur-geograaf bij het Franse hof en één van de makers. De kaart kwam tot stand na één van de Franse veroveringstochten door onze gebieden (1745-48). Enkele jaren kregen de Fransen de controle over ons territorium. Zij stuurden een groep ingenieur-geografen op pad om de pas veroverde gebieden te karteren. Villaret nam het gebied tussen Menen-Gent-Doornik tot Maastricht-Luik voor zijn rekening. Het gedeelte van de kust en de Westhoek bracht een collega al eerder in kaart tussen 1729 en 1730.

Ferraris kaarten (1745 – 1748)

Info

Het einde van de 18de eeuw was in onze gebieden een vrij onstabiele periode. Het huidige België bestond dan grosso modo uit de Oostenrijkse Nederlanden (dit omhelsde het Hertogdom Luxemburg, Hertogdom Brabant, Graafschap Henegouwen, Graafschap Vlaanderen), het Prinsbisdom Luik (Heilige Roomse Rijk) en het Hertogdom Bouillon. In opdracht van Keizerin Maria-Theresia en Keizer Jozef II werden de Oostenrijkse Nederlanden gekarteerd onder leiding van generaal Joseph-Jean-François graaf de Ferraris (1726 – 1814). Deze eerste systematische grootschalige topografische kartering op schaal 1:11 520 (1771 – 1778) leidde tot een veelkleurige handschriftkaart – Kabinetskaart genaamd – in drie exemplaren waarvan de Koninklijke Bibliotheek Albert I te Brussel er één bezit. Het is de eerste systematische en grootschalige kartering van "België".

Atlas der buurtwegen (1841)

Info

Overzicht van de historische versies (1843 - 1845) van de overzichtsplannen en detailplannen van de Atlas der Buurtwegen van Vlaanderen. De Atlassen der Buurtwegen werden opgemaakt in uitvoering de wet van 10 april 1841. De wetgever wilde in 1841 ondubbelzinnig aanduiden welke kleine wegen een openbaar karakter hadden. Bedoeling was dus een inventarisatie te maken van alle "openbare" wegen en "private wegen met openbare erfdienstbaarheid". De atlas maakt een onderscheid in buurtwegen en voetwegen (sentiers). Voetwegen zijn smalle wegen (soms maar 1 meter breed) en de bedding behoort gewoonlijk toe aan de aangelanden.

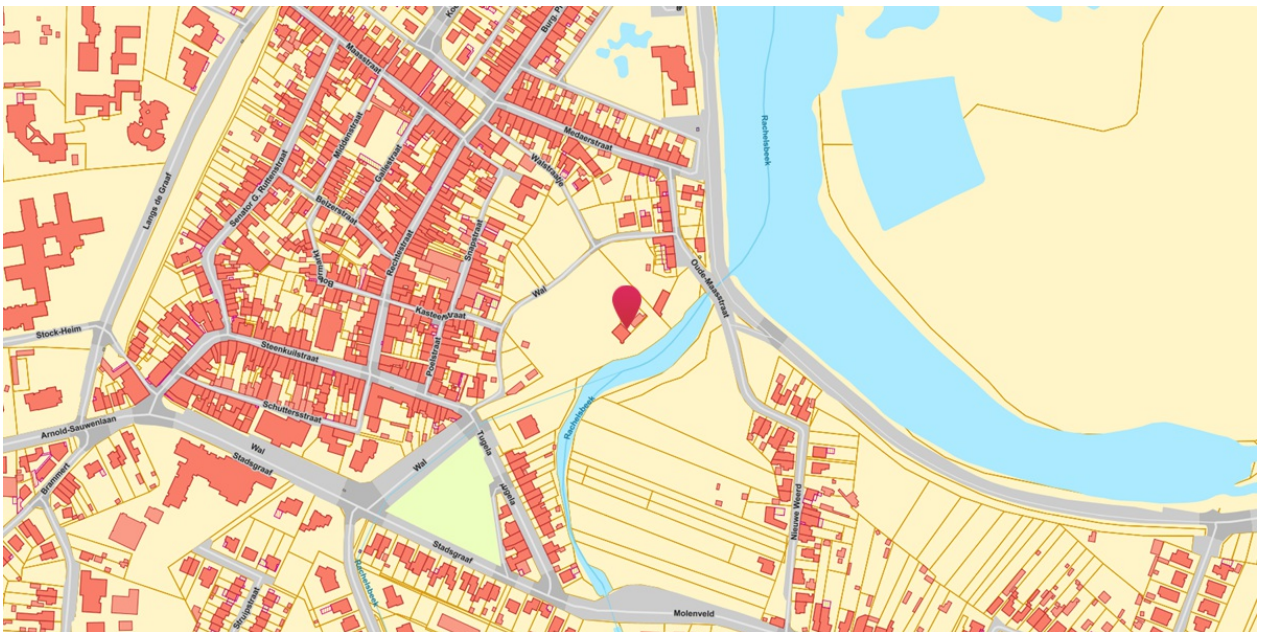
Vandermaelen kaarten (1846 – 1854)

Info

Philippe Vandermaelen (1795-1869) werd op het einde van de 18de eeuw te Brussel geboren in een rijke familie. Al in zijn kinderjaren stelde hij veel belang in de cartografie en hij vormde zich als autodidact. Hij begon zijn carrière met een werk van monumentale omvang: een Atlas universel, die hij tussen 1825 en 1827 publiceerde in veertig afleveringen van telkens tien folio's. Dit werk is in twee opzichten uitzonderlijk: het gaat om de eerste wereldatlas, op één enkele schaal, waarvan een reusachtige wereldbol met een doorsnede van 7,55 meter kan worden gemaakt; bovendien gaat het om de eerste atlas die tot stand kwam met een druktechniek die kunstenaars hoog schatten maar waarmee wetenschappers nog niet vertrouwd waren: de lithografie. Het duurde niet lang voor Philippe Vandermaelen internationale bekendheid genoot.

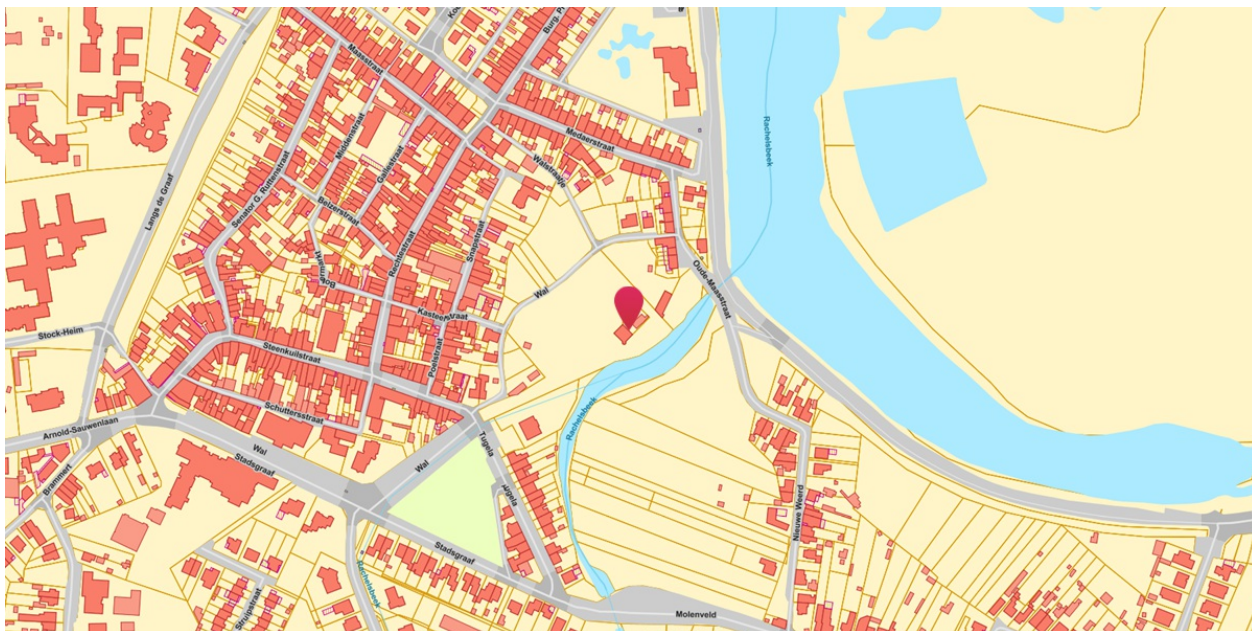
Popp kaarten (1842 - 1879)

Info

Tussen 1842 en 1879 begon Philippe-Christian POPP (1805-1879) met het ambitieuze project waarvoor Philippe VANDERMAELEN het initiatief had genomen en dat erin bestond om de kadasterplannen te tekenen van alle Belgische gemeenten die hij wenste te vulgariseren, mettre à la portée de tout le monde et de toutes les bourses (vulgariseren en voor iedereen voor een bescheiden prijs beschikbaar te maken). Zijn dood in 1879 onderbrak de totstandkoming van zijn Atlas cadastral parcellaire de la Belgique [...]. Zijn weduwe Caroline-Clémence BOUSSART (1808-1891) voltooide de publicatie van de plannen voor de provincie Luik. Het fonds telt ongeveer 1.800 plannen (waarvan sommige op meerdere folio's), te vermeerderen met de 164 kadasterplannen van de Atlas cadastral du Royaume de Belgique die Philippe VANDERMAELEN publiceerde (Bron: KBR).

Topografische kaarten Ministerie van Openbare werken en wederopbouw (1950 - 1970)

Info

Topografische kaarten opgemaakt door Ministerie van Openbare Werken en Wederopbouw tussen 1950 en 1970. Deze dataset is niet gebiedsdekkend, alleen delen van de kustlijn en een aantal stedelijke gebieden zijn opgenomen.

Welke informatie kan u terugvinden in dit uittreksel?

Informatie Vlaanderen geeft jaarlijks de opdracht om een gebiedsdekkende middenschallige orthofotobedekking van het Vlaams Gewest, inclusief het Brussel Hoofdstedelijk Gewest aan te maken. Deze opdracht verloopt in 2 fasen: eerst het realiseren van digitale fotografische luchtopnamen in het winterseizoen met een grondresolutie van 17 cm en, vervolgens, de productie van een orthofotomozaïek met grondresolutie van 25 cm.

In dit uittreksel kunnen de historische kaarten van 1712 tot nu bekeken worden. De ontsluiting van de historische kaarten kwam tot stand door een samenwerking tussen het Agentschap Informatie Vlaanderen en de Koninklijke bibliotheek van België.

Meer info

www.geopunt.be

Document gegenereerd op basis van de gegevens ontvangen van de Koninklijke Bibliotheek van België (KBR) en Informatie Vlaanderen via de ORIS webservices.

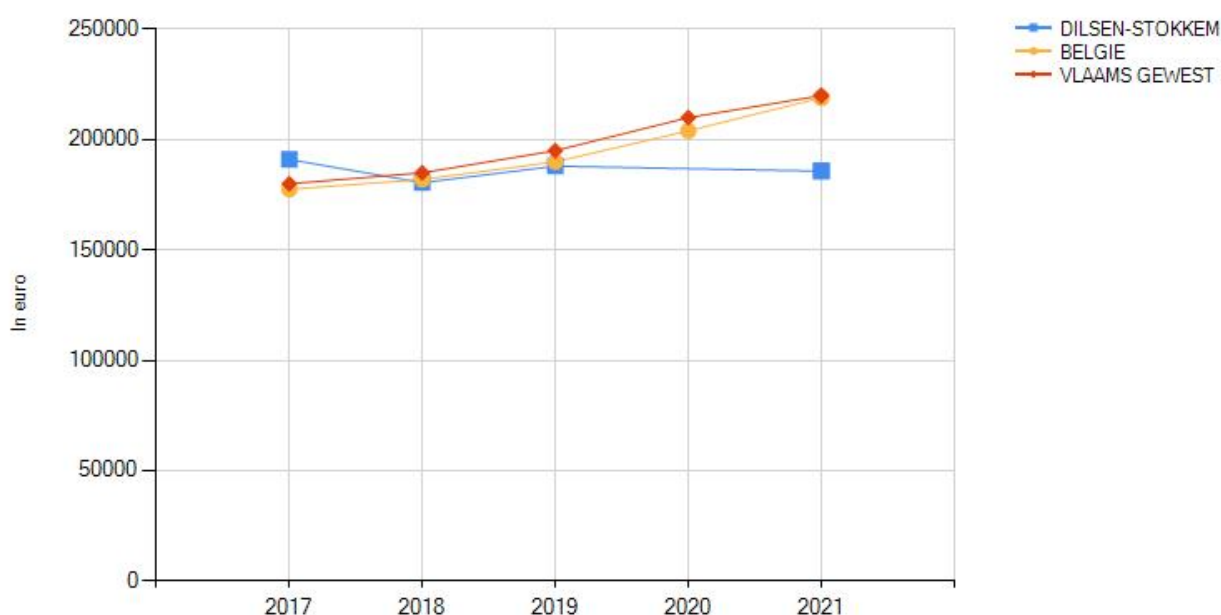
CIB vlaanderen vzw - Kortrijksesteenweg 1005 - 9000 Gent
0425.043.508 - vastgoedinfo@vastgoedloket.be

Gegevens opvraging

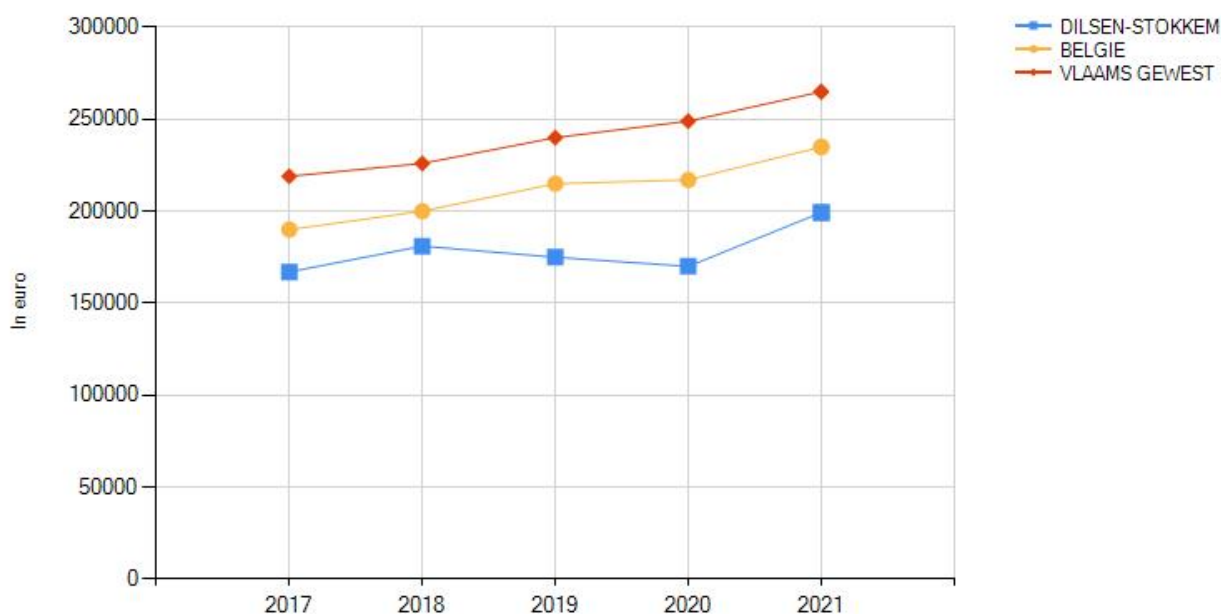
Ordernummer:	O2023-0319626	Datum opzoeking:	13/04/2023
Referentienummer:	Steenkuilstraat 70-1	Zoekdata:	73081B0037/00B000
Perceel:	73081B0037/00B000		

Resultaat bevraging - Gemiddelde prijzen gemeente DILSEN-STOKKEM

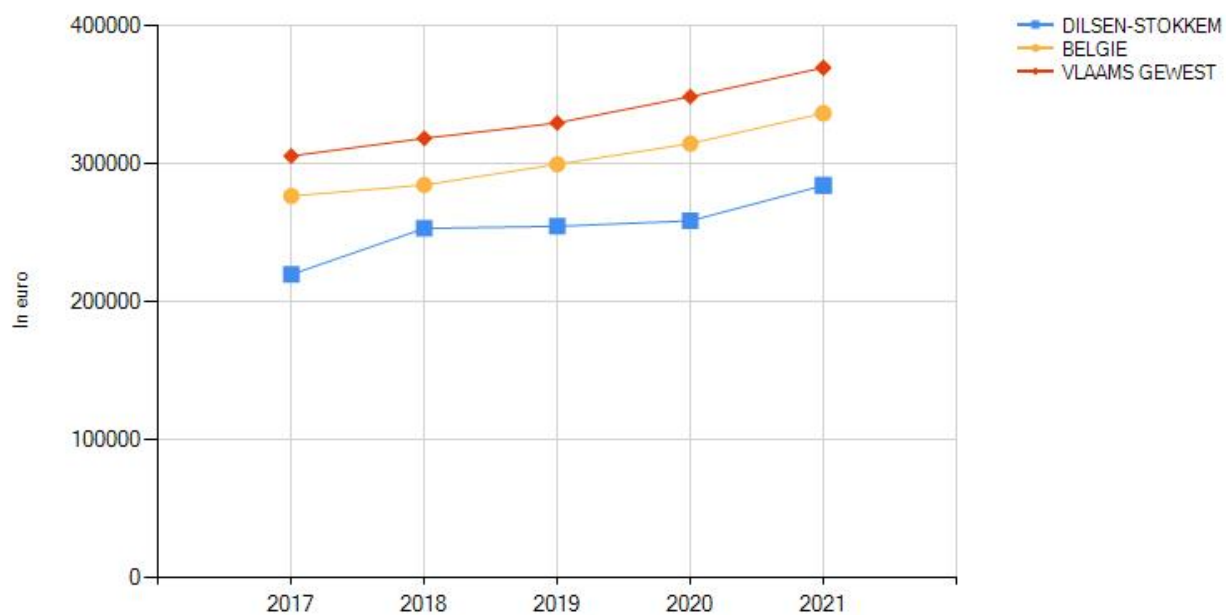
Gemiddelde verkoopprijzen appartementen, studio's en flats

Gemiddelde verkoopprijzen gewone woonhuizen

Gemiddelde verkoopprijzen gewone villa's, bungalows, landhuizen

		DILSEN-STOKKEM				
		2017	2018	2019	2020	2021
Appartementen, flats en studio's	Gemiddelde verkoopprijs	191.000	180.500	188.000	/	185.750
	Groei (2017=100)	100	95	98	/	97
Gewone woonhuizen	Gemiddelde verkoopprijs	167.000	181.000	175.000	170.000	199.250
	Groei (2017=100)	100	108	105	102	119
Villa's bungalows en landhuizen	Gemiddelde verkoopprijs	220.000	253.500	255.000	259.000	284.500
	Groei (2017=100)	100	115	116	118	129

Welke informatie kan u terugvinden in dit uittreksel?

Vastgoedstatistieken

Voor de gemiddelde vastgoedprijzen in België kunnen we beroep doen op de gegevens over de verkopen van vastgoed van de Algemene Directie Statistiek van de Federale overheidsdienst Economie. De statistieken zijn gebaseerd op gegevens van de verkoopakten die werden verwerkt door de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie (AAPD, het vroegere kadaster) van de FOD Financiën.

Referentiejaar en typologieën

Het referentiejaar is gebaseerd op de datum van het verlijden van de verkoopakte bij de notaris. De vastgoedcategorieën zijn gebaseerd op de typologie van de gebouwen zoals vermeld op het Kadasterplan.

Datareeksen

Gezien de tijd tussen de datum waarop de voorlopige verkoopovereenkomst (compromis) wordt getekend en de datum waarop de akte wordt opgesteld (tussen de 3 en 4 maanden) worden de gemiddelde prijzen met vertraging ter beschikking gesteld. Deze vertraging is inherent aan de gebruikte gegevensbron.

Meer info

www.statbel.fgov.be

Bron vastgoedinfo

Deze opvraging bevat overheidsinformatie verkregen van de Algemene Directie Statistiek - FOD Economie, Koning Albert II laan 16 - 1000 Brussel

Document gegenereerd op basis van de gegevens ontvangen van het FOD Economie via de ORIS webservices.

CIB vlaanderen vzw - Kortrijksesteenweg 1005 - 9000 Gent
0425.043.508 - vastgoedinfo@vastgoedloket.be

Mobiscore

Wat?

Hoe gemakkelijk raak je met de fiets of te voet van je huis of nieuwe thuis naar de dichtstbijzijnde scholen, winkels, openbaar vervoerhaltes en andere voorzieningen? Je berekent het met de Mobiscore. Die helpt je in je zoektocht naar een nieuwe, duurzaam gelegen woning. Hoe hoger de Mobiscore op de schaal van 0 tot 10, hoe lager de mobiliteits- en milieu-impact van je woonplaats.

Waarom?

Met de Mobiscore kun je bewust kiezen voor een nieuwe woonplaats waar je zelden of nooit een auto nodig hebt. Zo draag je bij aan minder files, luchtvervuiling, geluidsoverlast en geurhinder. Je kunt je mobiliteitsimpact verkleinen door je woonplaats strategisch te kiezen – vlak bij voorzieningen en goed bereikbaar te voet en met de fiets.

73081B0037/00B000

7,5/10

 Openbaar vervoer Beperkt aanbod	
 Onderwijs Redelijk bereikbaar te voet of met de fiets	De score houdt rekening met een geheel aan voorzieningen: kleuteronderwijs, lager onderwijs en middelbaar onderwijs.
 Winkels & diensten Redelijk bereikbaar te voet of met de fiets	De score houdt rekening met een geheel aan voorzieningen: bakkers, slagers, voedingswinkels, restaurants, cafés, kledingzaken, doe-het-zelfzaken, bank- en verzekeringskantoren, postkantoren en -punten, gemeentehuizen en rechtbanken.
 Cultuur, sport & natuur Redelijk bereikbaar te voet of met de fiets	De score houdt rekening met een geheel aan voorzieningen: bibliotheken, bioscopen, sportaccommodaties, zwembaden, schouwburgen/concertzalen/cultuurcentra en openbare parken/provinciale domeinen/ natuurgebieden.
 Gezondheid & zorg Slecht bereikbaar te voet of met de fiets	De score houdt rekening met een geheel aan voorzieningen: dokters, tandartsen, apothekers, geestelijke gezondheidszorg, ziekenhuizen, kinderopvang, ouderenvoorzieningen, O.C.M.W. en lokale dienstencentra.

 Meer info - www.mobiscore.be

Mobiscore is een initiatief van de Vlaamse Overheid:

De Vlaamse overheid - Departement Omgeving

Koning Albert II-Laan 20 bus 8, 1000 Brussel

Overzicht premies met kenmerken: Dilsen-Stokkem/Elen/Lanklaar/Rotem

Isolatie dak

- Huur- en isolatiepremie voor dakisolatie voor private huurwoningen
enkel bij renovatie *Verstrekker van de premie: Fluvius (Distributienetbeheerder)*
- Premie vanaf 2021: EPC labelpremie
enkel bij renovatie *Verstrekker van de premie: Fluvius (Distributienetbeheerder)*
- Mijn VerbouwPremie voor dakrenovatie - dakisolatie in bestaande woningen (via aannemer, R-waarde minstens 4,5)
enkel bij renovatie *Verstrekker van de premie: Vlaamse overheid (Vlaamse Overheid)*
- Mijn VerbouwPremie voor dakrenovatie - dakisolatie in bestaande niet-woongebouwen (via aannemer, R-waarde minstens 4,5)
enkel bij renovatie *Verstrekker van de premie: Vlaamse overheid (Vlaamse Overheid)*
- Tijdelijke premie van de netbeheerder voor dakisolatie in bestaande woongebouwen (doe het zelf, R-waarde minstens 4,5)
enkel bij renovatie *Verstrekker van de premie: Fluvius (Distributienetbeheerder)*

Isolatie muur

- Premie vanaf 2021: EPC labelpremie
enkel bij renovatie *Verstrekker van de premie: Fluvius (Distributienetbeheerder)*
- Huur- en isolatiepremie voor na-isolatie spouwmuren voor private huurwoningen
enkel bij renovatie *Verstrekker van de premie: Fluvius (Distributienetbeheerder)*
- Mijn VerbouwPremie voor muurrenovatie - buitenmuurisolatie aan de buitenkant in bestaande woningen via aannemer (R-waarde minstens 3)
enkel bij renovatie *Verstrekker van de premie: Vlaamse overheid (Vlaamse Overheid)*
- Mijn VerbouwPremie voor muurrenovatie - isolatie van een buitenmuur via binnenzijde van bestaande woningen door aannemer
enkel bij renovatie *Verstrekker van de premie: Vlaamse overheid (Vlaamse Overheid)*
- Mijn VerbouwPremie voor muurrenovatie - na-isolatie van spouwmuren in bestaande woningen door aannemer die werkt conform STS 71-1
enkel bij renovatie *Verstrekker van de premie: Vlaamse overheid (Vlaamse Overheid)*
- Mijn VerbouwPremie voor muurrenovatie - buitenmuurisolatie aan de buitenkant in bestaande niet-woongebouwen via aannemer (R-waarde minstens 3)
enkel bij renovatie *Verstrekker van de premie: Vlaamse overheid (Vlaamse Overheid)*
- Mijn VerbouwPremie voor muurrenovatie - isolatie van een buitenmuur via binnenzijde van bestaande niet-woongebouwen via aannemer
enkel bij renovatie *Verstrekker van de premie: Vlaamse overheid (Vlaamse Overheid)*
- Mijn VerbouwPremie voor muurrenovatie - na-isolatie van spouwmuren in bestaande niet-woongebouwen door aannemer die werkt conform STS 71-1
enkel bij renovatie *Verstrekker van de premie: Vlaamse overheid (Vlaamse Overheid)*

Isolatie vloer

- Premie vanaf 2021: EPC labelpremie
enkel bij renovatie *Verstrekker van de premie: Fluvius (Distributienetbeheerder)*
- Mijn VerbouwPremie voor vloerrenovatie - vloerisolatie in bestaande woningen via aannemer (R-waarde minstens 2)
enkel bij renovatie *Verstrekker van de premie: Vlaamse overheid (Vlaamse Overheid)*
- Mijn VerbouwPremie voor vloerrenovatie - vloerisolatie in bestaande niet-woongebouwen via aannemer (R-waarde minstens 2)
enkel bij renovatie *Verstrekker van de premie: Vlaamse overheid (Vlaamse Overheid)*

Glas

Premie vanaf 2021: EPC labelpremie
enkel bij renovatie	<i>Verstrekker van de premie: Fluvius
(Distributienetbeheerder)</i>
Huur- en isolatiepremie voor beglazing voor private huurwoningen
enkel bij renovatie	<i>Verstrekker van de premie: Fluvius
(Distributienetbeheerder)</i>
Mijn VerbouwPremie voor ramen en deuren - plaatsing van 1.0-beglazing of beter in bestaande woningen door aannemer
enkel bij renovatie	<i>Verstrekker van de premie: Vlaamse overheid (Vlaamse Overheid)</i>
Mijn VerbouwPremie voor ramen en deuren - plaatsing van 1.0-beglazing of beter in bestaande niet-woongebouwen via aannemer
enkel bij renovatie	<i>Verstrekker van de premie: Vlaamse overheid (Vlaamse Overheid)</i>

Warmtepomp - warmtepompboiler

Premie vanaf 2021: EPC labelpremie
enkel bij renovatie	<i>Verstrekker van de premie: Fluvius
(Distributienetbeheerder)</i>
Mijn VerbouwPremie voor de plaatsing van een warmtepomp in bestaande woningen en recente nieuwbouwwoningen
zowel bij nieuwbouw als renovatie	<i>Verstrekker van de premie: Vlaamse overheid (Vlaamse Overheid)</i>
Mijn VerbouwPremie voor de plaatsing van een warmtepompboiler in bestaande woningen en recente nieuwbouwwoningen
zowel bij nieuwbouw als renovatie	<i>Verstrekker van de premie: Vlaamse overheid (Vlaamse Overheid)</i>
Mijn VerbouwPremie voor de plaatsing van een warmtepomp in niet-woongebouwen
zowel bij nieuwbouw als renovatie	<i>Verstrekker van de premie: Vlaamse overheid (Vlaamse Overheid)</i>
Mijn VerbouwPremie voor de plaatsing van een warmtepompboiler in niet-woongebouwen
zowel bij nieuwbouw als renovatie	<i>Verstrekker van de premie: Vlaamse overheid (Vlaamse Overheid)</i>

Zonneboiler

Premie vanaf 2021: EPC labelpremie
enkel bij renovatie	<i>Verstrekker van de premie: Fluvius
(Distributienetbeheerder)</i>
Mijn VerbouwPremie voor de plaatsing van een zonneboiler in bestaande woningen en recente nieuwbouwwoningen
zowel bij nieuwbouw als renovatie	<i>Verstrekker van de premie: Vlaamse overheid (Vlaamse Overheid)</i>
Mijn VerbouwPremie voor de plaatsing van een zonneboiler in niet-woongebouwen
zowel bij nieuwbouw als renovatie	<i>Verstrekker van de premie: Vlaamse overheid (Vlaamse Overheid)</i>

Verwarming

Mijn VerbouwPremie voor gascondensatieketel in bestaande woningen
enkel bij renovatie	<i>Verstrekker van de premie: Vlaamse overheid (Vlaamse Overheid)</i>

Fotovoltaïsche zonnepanelen

Premie 2023: Premie voor fotovoltaïsche zonnepanelen (indienstname in 2023)
zowel bij nieuwbouw als renovatie	<i>Verstrekker van de premie: Fluvius
(Distributienetbeheerder)</i>
Premie 2022-2023: Premie asbestverwijdering in combinatie met zonnepanelen op niet-verwarmde niet-woongebouwen
zowel bij nieuwbouw als renovatie	<i>Verstrekker van de premie: Fluvius
(Distributienetbeheerder)</i>
Premie voor fotovoltaïsche zonnepanelen in niet-woongebouwen tot 10 kVA
zowel bij nieuwbouw als renovatie	<i>Verstrekker van de premie: Fluvius
(Distributienetbeheerder)</i>

E-peil/ BEN-woning

Korting op onroerende voorheffing voor verlaagd E-peil voor nieuwbouw
enkel bij nieuwbouw	<i>Verstrekker van de premie: de Vlaamse overheid (Vlaamse Overheid)</i>
Korting op onroerende voorheffing voor laag E-peil bij ingrijpende energetische renovatie
enkel bij renovatie	<i>Verstrekker van de premie: de Vlaamse overheid (Vlaamse Overheid)</i>
E-peilpremie voor nieuwbouwwoning met verlaagd E-peil
enkel bij nieuwbouw	<i>Verstrekker van de premie: Fluvius
(Distributienetbeheerder)</i>
Korting op registratierechten bij Ingrijpende Energetische Renovatie	<i>Verstrekker van de premie: de Vlaamse</i>

Overige

- 6% BTW-Tarief bij renovatie en bij sloop /heropbouw
enkel bij renovatie
Verstrekker van de premie: de Federale overheid (Federale Overheid)
- Sloop- en heropbouwpremie
zowel bij nieuwbouw als renovatie
Verstrekker van de premie: de Vlaamse overheid (Vlaamse Overheid)
- Ecocheques
zowel bij nieuwbouw als renovatie
Verstrekker van de premie: de Federale overheid (Federale Overheid)
- Kortingsbon koelkast, diepvries, wasmachine of droogkast voor beschermde afnemers
zowel bij nieuwbouw als renovatie
Verstrekker van de premie: Fluvius (Distributienetbeheerder)
- Verlaging van schenkingsrechten bij energetische renovatie
enkel bij renovatie
Verstrekker van de premie: de Vlaamse overheid (Vlaamse Overheid)
- Investeringssteun ELIA in niet-woongebouwen
enkel bij renovatie
Verstrekker van de premie: Elia (Distributienetbeheerder)
- Ecologiepremie en steun voor investeringen in milieu- en energievriendelijke technologieën
zowel bij nieuwbouw als renovatie
Verstrekker van de premie: Vlaio (Vlaamse Overheid)
- Verhoogde investeringsaftrek voor energiebesparende investeringen
zowel bij nieuwbouw als renovatie
Verstrekker van de premie: VEA (Vlaamse Overheid)
- Call groene warmte, restwarmte, warmtenetten en biomethaan
zowel bij nieuwbouw als renovatie
Verstrekker van de premie: VEA (Vlaamse Overheid)
- Call groene stroom (zonnepanelen en windturbines)
zowel bij nieuwbouw als renovatie
Verstrekker van de premie: VEA (Vlaamse Overheid)
- Premie voor de aankoop of leasing van een thuisbatterij (2021-maart 2023)
zowel bij nieuwbouw als renovatie
Verstrekker van de premie: de Vlaamse overheid (Vlaamse Overheid)
- Fiscaal voordeel voor thuislaadstations voor elektrische wagens
enkel bij renovatie
Verstrekker van de premie: de Federale overheid (Federale Overheid)
- 6% BTW -tarief bij zonnepanelen, warmtepompen en zonneboilers voor woningen jonger dan 10 jaar
zowel bij nieuwbouw als renovatie
Verstrekker van de premie: de Federale overheid (Federale Overheid)
- Totaalrenovatiebonus bij investering in minstens 3 energiebesparende investeringen
enkel bij renovatie
Verstrekker van de premie: Fluvius (Distributienetbeheerder)

Energiekening

- Mijn VerbouwLening
zowel bij nieuwbouw als renovatie
Verstrekker van de premie: Duwolim (Energiehuis)
- Rentesubsidie voor het afsluiten van een aanvullende hypothecaire lening bij aankoop van een woning met slechte energieprestatie en renovatie binnen de 5 jaar
enkel bij renovatie
Verstrekker van de premie: de Vlaamse overheid (Vlaamse Overheid)

Energieadvies

- Rentesubsidie voor het afsluiten van een aanvullende hypothecaire lening bij aankoop van een woning met slechte energieprestatie en renovatie binnen de 5 jaar
enkel bij renovatie
Verstrekker van de premie: de Vlaamse overheid (Vlaamse Overheid)
- Planadvies voor bouwers en verbouwers inzake duurzaam bouwen
zowel bij nieuwbouw als renovatie
Verstrekker van de premie: de provincie Limburg (Provincie)
- Premie voor collectieve renovatiewerken - Burenpremie - BENOcoach
enkel bij renovatie
Verstrekker van de premie: Fluvius (Distributienetbeheerder)
- Energieadvies via uw energiehuis.
enkel bij renovatie
Verstrekker van de premie: Duwolim (Energiehuis)
- Premie na energiestudie (audit) voor niet-woongebouwen (minstens 5 jaar in gebruik).
zowel bij nieuwbouw als renovatie
Verstrekker van de premie: Fluvius (Distributienetbeheerder)

Verlichting

- Energiezuinige aanpassing van binnenverlichting (relighting) in bestaande niet-woongebouwen

*Verstrekker van de premie: Fluvius
(Distributienetbeheerder)*

Mobiliteit

- Federale belastingvermindering voor elektrische motorfietsen, driewielers en vierwieler
zowel bij nieuwbouw als renovatie

*Verstrekker van de premie: de Federale
overheid (Federale Overheid)*

*Dit document heeft een louter informatieve waarde en is in geen geval een verbintenis om de premie toegekend te krijgen.
Vragen, fouten en suggesties in dit document kunnen gemeld worden via energie@vlaanderen.be.*

Meer info - <https://apps.energiesparen.be/subsidies/subsidiemodule>

**VLAAMS
ENERGIEAGENTSCHAP**

Het Vlaamse Energieagentschap heeft als taak het stimuleren van rationeel energieverbruik en milieuvriendelijke energieproductie.

Gegevens opvraging

Ordernummer:	O2023-0319624	Datum opzoeking:	13/04/2023
Referentienummer:	Steenkuilstraat 70-1	Zoekdata:	73081B0037/00B000
Perceel:	73081B0037/00B000		

Resultaat opvraging perceel gelegen in Dilsen-Stokkem afdeling DILSEN-STOKKEM 4 AFD/STOKKEM/, sectie B met perceelnummer 0037/00B000 [73081B0037/00B000]

Indicatieve kaartweergave

Resultaat

- Op deze locatie werden er geen entiteiten gevonden die zijn opgenomen in het register van herstellvorderingen.

Woningkwaliteit

De wet zegt dat iedereen recht heeft op menswaardig wonen. Een gezonde woning met een minimum aan comfort is immers een belangrijke voorwaarde voor een goede levenskwaliteit. Elke woning in Vlaanderen moet daarom voldoen aan een aantal minimumnormen op het vlak van veiligheid, gezondheid en basiscomfort. Die woningkwaliteitsnormen liggen vast in de Vlaamse Codex Wonen.

Wie een verkrotte woning verhuurt, te huur stelt of ter beschikking stelt, maakt zich schuldig aan krotverhuur en dat is een misdrijf waar zware straffen op staan. Het parket kan de verhuurder daarvoor vervolgen.

Het register van herstellvorderingen verzamelt alle panden waarvoor door de wooninspecteur in het kader van de strafrechtelijke procedure inzake woningkwaliteitshandhaving een herstellvordering werd opgesteld en waarvoor nog niet werd vastgesteld dat deze herstellvordering uitgevoerd werd. Dit register is te onderscheiden van de inventaris van ongeschikte en onbewoonbare woningen, dewelke enkel woningen bevat die ongeschikt of ongeschikt en onbewoonbaar verklaard zijn via een besluit.

U leest meer over herstellvorderingen op de pagina "[De strafrechtelijke procedure van de Vlaamse wooninspectie?](#)"

Bron Wonen Vlaanderen

Deze opvraging kwam tot stand in samenwerking met Wonen Vlaanderen en op basis van het Vlaams Loket Woningkwaliteit en het Register van herstellvorderingen.

Document gegenereerd op basis van de gegevens ontvangen van Wonen Vlaanderen via de ORIS webservices.

CIB vlaanderen vzw - Kortrijksesteenweg 1005 - 9000 Gent
0425.043.508 - vastgoedinfo@vastgoedloket.be

Gegevens opvraging

Ordernummer:	O2023-0319625	Datum opzoeking:	13/04/2023
Referentienummer:	Steenkuilstraat 70-1	Zoekdata:	73081B0037/00B000
Perceel:	73081B0037/00B000		

Resultaat opvraging perceel gelegen in Dilsen-Stokkem afdeling DILSEN-STOKKEM 4 AFD/STOKKEM/, sectie B met perceelnummer 0037/00B000 [73081B0037/00B000]

Indicatieve kaartweergave

Resultaat

- Op deze locatie werden er geen entiteiten gevonden die zijn opgenomen in het Vlaamse inventaris van ongeschikte en onbewoonbare woningen.

Woningkwaliteit

De wet zegt dat iedereen recht heeft op menswaardig wonen. Een gezonde woning met een minimum aan comfort is immers een belangrijke voorwaarde voor een goede levenskwaliteit. Elke woning in Vlaanderen moet daarom voldoen aan een aantal minimumnormen op het vlak van veiligheid, gezondheid en basiscomfort. Die woningkwaliteitsnormen liggen vast in de Vlaamse Codex Wonen.

Met de heffing op ongeschikte en onbewoonbare woningen, ook wel 'krotbelasting' genoemd, wil de Vlaamse overheid de verloedering van de leefomgeving tegengaan. De belasting is gericht op ongeschikt of onbewoonbaar verklaarde woningen of gebouwen. Die gebouwen komen terecht in een inventaris die opgemaakt en beheerd wordt door Wonen-Vlaanderen. Naast deze belasting kunnen Vlaamse gemeenten ook zelf belastingen heffen en innen om leegstand en verwaarlozing tegen te gaan. De lijst met leegstaande gebouwen (zonder persoonsgegevens) kunt u opvragen bij de gemeente waar het pand gelegen is.

Het Vlaamse inventaris van ongeschikte en onbewoonbare woningen bestaat uit twee lijsten:

- woningen die ongeschikt of ongeschikt en onbewoonbaar werden verklaard op basis van de administratieve procedure tot ongeschikt- en onbewoonbaarverklaring van de Vlaamse Codex Wonen (boek 3);
- woningen die onbewoonbaar werden verklaard op basis van artikel 135 van de Nieuwe Gemeentwet.

U leest meer over ongeschikt- en onbewoonbaarheid op de pagina "[Wat als mijn woning niet in orde is?](#)"

U leest meer over heffingen op de pagina "[Heffing op ongeschikte en onbewoonbare woningen](#)"

Bron Wonen Vlaanderen

Deze opvraging kwam tot stand in samenwerking met Wonen Vlaanderen en op basis van het Vlaams Lokaal Woningkwaliteit en Vlaamse inventaris van ongeschikte en onbewoonbare woningen (VIVOO).

Document gegenereerd op basis van de gegevens ontvangen van Wonen Vlaanderen via de ORIS webservices.

CIB vlaanderen vzw - Kortrijksesteenweg 1005 - 9000 Gent
0425.043.508 - vastgoedinfo@vastgoedloket.be

Gegevens opvraging

Ordernummer:	O2023-0319622	Datum opzoeking:	13/04/2023
Referentienummer:	Steenkuilstraat 70-1	Zoekdata:	73081B0037/00B000
Perceel:	73081B0037/00B000		

Resultaat opvraging perceel gelegen in Dilsen-Stokkem afdeling DILSEN-STOKKEM 4 AFD/STOKKEM/, sectie B met perceelnummer 0037/00B000 [73081B0037/00B000]

Indicatieve kaartweergave

Resultaat

- Op deze locatie werden er geen entiteiten gevonden met een conformiteitsattest.

Woningkwaliteit

De wet zegt dat iedereen recht heeft op menswaardig wonen. Een gezonde woning met een minimum aan comfort is immers een belangrijke voorwaarde voor een goede levenskwaliteit. Elke woning in Vlaanderen moet daarom voldoen aan een aantal minimumnormen op het vlak van veiligheid, gezondheid en basiscomfort. Die woningkwaliteitsnormen liggen vast in de Vlaamse Codex Wonen.

Wie een woning in Vlaanderen verhuurt, moet ervoor zorgen dat deze volledig in orde is en voldoet aan bepaalde normen. U leest meer over woningkwaliteitsnormen op de pagina "[Welke zijn de woningkwaliteitsnormen?](#)"

Het conformiteitsattest is een officieel document dat de gemeente aflevert en dat aantoont dat de woning op het moment van de controle aan de woningkwaliteitsnormen voldeed. In sommige gevallen kan ook Wonen-Vlaanderen een conformiteitsattest afleveren. Om na te gaan of een woning conform, veilig en gezond is, voert een woningcontroleur van de gemeente of van Wonen-Vlaanderen een conformiteitsonderzoek uit. Hij controleert de woning aan de hand van een technisch verslag.

De woning krijgt een conformiteitsattest als ze niet ongeschikt of onbewoonbaar is en voldoende rookmelders heeft. U leest meer over ongeschikt- en onbewoonbaarheid op de pagina "[Wat als mijn woning niet in orde is?](#)"

Bron Wonen Vlaanderen

Deze opvraging kwam tot stand in samenwerking met Wonen Vlaanderen en op basis van het Vlaams Loket Woningkwaliteit.

Document gegenereerd op basis van de gegevens ontvangen van Wonen Vlaanderen via de ORIS webservices.

CIB vlaanderen vzw - Kortrijksesteenweg 1005 - 9000 Gent
0425.043.508 - vastgoedinfo@vastgoedloket.be